

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца Веселин Мрдак,*
- *пуномоћник оштећених Милена Васић,*
- *сви оптужени и*
- *браниоци адвокати Здравко Крстић, Градимир Налић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Борис Зорко, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 14 часова и 43 минута саслушањем сведока Томислава Шелебаја преко видео конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли се чујемо?

СУДИЈА ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан и Вама, је ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците ми, је ли сведок у судници?

СУДИЈА ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Да, свједок је овдје. Ми смо на наш записник узели особне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

**Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ са личним подацима као у
Жупанијском суду у Вуковару од 23.11.2007 године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шелебај, добар дан.

СУДИЈА ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Само мало.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, је ли Вам судија прочитала имена и презимена свих оптужених у овом поступку?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству, нисте у завади ни са ким?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а положићете заклетву понављајући текст који ја изговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се да ћу о свему.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Заклињем се да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против ових четрнаест лица које Вам је судија прочитала и предмет овог оптужења је догађај у месту Ловас у периоду октобар – новембар 1991.

године, напад на Ловас, догађања у селу и на минском пољу. Испричаћете суду шта је све Вама у вези тога познато, а пре него што кренете да дајете исказ само да констатујемо Ви сте већ, суд има овде Ваших пет неких ранијих исказа које сте давали 06. и 07.02.1996. године пред истражитељима Хашког тужилаштва, затим реците ми да ли сте пред Хашким трибуналом били заштићен сведок Ц-1204?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И постоји тај исказ од 10.01.2003 године и три исказа пред Жупанијским судом у Вуковару 16.12.2003. године, 05.05.2006 године и 23.11.2007 године последњи пут по замолници овог суда, је ли остајете при свим овим изјавама које сте раније дали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Остајем, само имам, имам у Хагу кад сам био било је неких у преводу неких несугласица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо данас да разрешимо ако нешто од онога што сте раније изјавили, а што је нама овде битно па не одговара. Испричајте суду шта се све то десило почев од оног напада па надаље шта Ви све знате о томе.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, после гранатирања, кад су по селу тукле гранате ушли су и добровољци и ови наши мјештани, ми смо били у подруму, истерали су нас ван, морали смо бјеле крпе ставити на капије, на руке завезат, добили смо неке радне обавезе. Мене су рецимо ставили да будем добошар, знате шта је добошар, моро сам добоват, јављати се Ђури Продановићу, он ми је давао те папире шта ћу ићи добоват по селу и до тог минског поља, тај дан сам то оддобово као скупљање у селу у машинској радионици, исто сам присуство том свему. Ту смо ноћ провели тамо на клупама под претњом оружја, шиканирања, псовања да би ујутро било, господин Деветак је, овај, био тамо, било неко одвајање, неке су дечке одма претукли, нас су водили доле на минско поље па смо кроз дјетелину ишли, ногама чистили, кад је експлодирала једна мина онда су пуцали по нама, касније су нас вратили назад у радиону ту механичку. Тамо је исто било јако пуно претњи, међутим ето, ми који смо преживили пустили су нас кући и онда смо касније имали те стално неке радне обавезе, морали смо ићи радити, полицијски сат је био, овај, од пет навече, онда је било ноћу после тог полицијског сата су нас одводили како кога ди, на испитивања нека мало, неке мало батина, како је ко опет прошо. Ја сам онда 24. ујутру да кажем дознао сам да сам на списку за, да ће ме привести тамо у подруму, знамо шта је у подруму било касније. Ја сам то јутро са обитељи збрисо, како да кажем, побјего из Ловаса и завршио сам у Хрватској. То је овако најкраће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми господине Шелебај, јесте ли Ви и тада становали у овој улици Краља Томислава број 6 на истом овом месту?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та улица мењала назив или је тад се звала другачије?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто и тад је имала?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тог дана кад је био тај напад, ко Вам је први дошао испред куће тамо?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било их је вани шест-седам, лупали су на капију, ја сам био у подруму са, били су сусједи моји и са женом и са дјецом и са матером. Кад смо отворили било је њих тамо пар, био је Воркапић, овај Милан звани Трндо, касније је дошао Милорад покојни, било је ту још дечки које нисам познавао, био је Ракић из Борова села, њега познам зато што је радио са мном прије у Борову и било је дечки које нисам уопште познавао. Био је господин Крњајић Жељко, Душан Грковић, углавном ја сам имао као онај ајмфорт што кажу људи и они су упали унутра, тамо су мало гледали по кући јер имам оружја, претресали су мало и углавном су ми рекли да ставим бијелу крпу на капију и да ми морамо сви ставити бијеле крпе на руке и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред истражитељима Хашког тужилаштва на овом записнику од 06. и 07.02.1996 године изјавили сте да Вам је Крњајић уперио пушку у тело и почео псовати, говорити «да сам Усташа и да ће ме убити»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, овај, јесте он ми је, зашто сам ја, овај, ишо у Зенге, зашто сам ово, зашто сам оно и међутим ја сам у тим Зенгама био петнаест дана и вратио се назад. Уперио је пушку у мене и био ме мало гурнио, ајд нећемо рећи да ме је лупио али гурнио ме је углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тада да Вас је Грковић Душан, да му је рекао да Вас пусти на миру?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да ме остави на миру и да као изађу ван они и Дуле ме је пито да ли имам оружја у кући, ја сам реко да немам што је на крају он повјерово мени, што је истина била, нисам имо никакво оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на овом записнику на страни 4. помињали сте да сте том приликом кад сте изашли испред дворишта видели тело Краљевић Јосипа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То је преко пута, овај, у улици преко је лежао, овај, он је прво, ми смо га чули кад је пуцало по селу, чули смо га

да јауче запомаже човјек. У тој пуцњави, мислим кад сам изашао ван видио сам преко, то је одмах преко улице код мене, видио сам да он лежи доле мртав више се није мицо, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели поред његовог тела некакво оружје да је било?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на страни 5 истог овог записника «Касније сам видио како воде неке људе у зграду задруге, неки од тих људи су били затворени», кога сте то видели да води људе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Били су наши људи, дечки из села, овај, како су они улазили са, рецимо од стране Опатовца како су ишли тако су терали људе у задругу, ти су тамо и били неки затворени у механичку радионицу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви препознали те мештане Ваше који су то водили људе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, били су ту наши људи из села, овај, мислите ови који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кад кажете неки Ваши мештани из села воде људе у задругу, је ли знате који су то мештани водили људе у задругу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, ту су били они како су ишли кроз село тако су терали те, овај, наше мештане који су били у кућама, које су терали из кућа вани и терали су их горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се сад сећате који су то мештани?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислите ови што су били у униформи са оружјем или ови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, ту су, реко сам Вам сад и ти су били код мене на улици и био је тај, овај, Воркапић, тај Милорад, био је тај Милан Воркапић звани Трндо, био је Рудић Миленко и било је још тих пуно тих које не познамо, који нису мјештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се сећате можда који су то људи који су били терани у задругу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, било је, било је ту и Фрањо Дошен, углавном су ти, сад више, то су били људи који су како су они наилазили улицом тако су их терали према задрузи унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: И кад су њих протерали ми смо морали бити у дворишту, нисмо смели излазити ван и гледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на истој овој страни сте изјавили да Вам је неки рођак рекао да се сви морате јавити у задругу јер раде попис мештана који су остали у селу, јесте ли се Ви јавили то у задругу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, након два дана. Били смо кући и Грковић Душан ми је рекао да останем код куће да не идем нигде ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли се јавили то у задругу за тај попис?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Након два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након два дана. Ко ме сте се јавили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Након два дана. Тамо смо се јавили, тамо је био Миленко Рудић, он је, овај, уписиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете тада сте распоређени на неке разне задатке, на неки присиљан рад?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ишли смо, скупљали смо грање за фуруну за пекару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се то дешавало и наредних дана да сте добијали неке радне налоге?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је сваки дан, само сам ја, након једно четири дана сам, Продановић ми је рекао да идем бити добошар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се то јављали сваки дан?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је ту пред радионицом том механичком је било, ујутро мора бити скуп и онда су они слали људе, овај, на распоред ди ће ко шта радити и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте одлазили на те радове јесте ли Ви одлазили сами на радове или сте били у некој пратњи или како је то изгледало?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Обично смо били у пратњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та пратња била?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти пратиоци са оружјем били Ваши мештани или неки непознати људи?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја док сам ишо били су ови страни, нису били домаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези овога кад кажете да сте добовали, да Вам је Ђуро Продановић рекао да ћете бити добошар и тако даље, чије сте то наредбе Ви читали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Биле су од, биле су, ја сам добијо од њега или од Саве Клисурића који је тамо био у уреду радио у опћини да идем то одобоват, прочитат по селу, то је било на сваком ономе углу у ћошку како хоћете, да се то прође. Онда испочетка су ме, овај, водио ме је Мијо Клисурић као оно због те војске, ја сам био нормално цивил нисам али чим сам почео добоват они дођу зашто добујем, зашто, онда кад је он то видио онда су ми дали њега као пар дана док нису као упознали да ја морам добоват, а долазило је допис, ја допис прочитам и онда га вратим назад тамо у опћину њима ко ми је дао или је Саво буде или је Ђуро био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био доле у потпису тога што сте читали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је потписа од капетана Марко Ковач, било је од Љубана Деветака, углавном ту су тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте на страни 5 овог исказа пред истражитељима Хашког тужилаштва да је било дописа са потписом Радојчић Милана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је њему што су стизале те, овај, ако се полицијски сат или нешта мијењало, шта ја знам, онда је било и његових потписа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Радојчић Милан тамо у селу, је ли имао неку функцију?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Колико сам ја знао он је био заповедник територијалне обране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, је ли Ви знате ко је био у саставу територијалне одбране у Вашем селу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, били су већином сви ови људи српске националности, већина су њих били, било је и неких наших Хрвата који су били, углавном они су спадали све код Милана, он је њима био заповедник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су неки Хрвати били у саставу територијалне одбране?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па ја мислим да јесу јер су носили униформе и имали су оружје и онда они су већином навече држали те ноћне страже и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти наоружани људи Ваши мештани од првог дана били тамо у селу, од 11., 12. или?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Били су, неки су били одма са оружјем кад су ушли у село, неки су касније након дан – два обукли, добили су оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте овде да сте читали и неке наредбе са потписом Девчић Милана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па то је било што се тиче полиције, Милан је био као шеф полиције, војне полиције у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где се та полиција налазила?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У центру одма, како да Вам кажем, у кући Боре Кесера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте на овом записнику да сте слушали да су у тој кући затварали људе, да су то били синови или рођаци људи који су успели побећи и њих су о томе испитивали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели или чули од неког?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Само сам чуо јер нисам имао приступа тамо у ту кућу апсолутно, јер доле има неки подрум и тако да се није могло, овај, доле улазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поменуште овог Ковач Марка, неко војно лице?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате од кад је тај човек био у селу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не би Вам знао рећи је ли био од првог дана, углавном кад сам ја тамо долазио по те дописе, кад су ми доносили те дописе за добовање, било је његових тих наредби, овај. Он је спадо ваљда војна пошта Крагујевац 4795, ако се не варам, ако нисам заборавио, али мислим да нисам, да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за овај 17.10.1991. године када је било наложено окупљање мештана Ловаса, ко је био у потпису тог дописа, те наредбе или како већ?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Доле је било потписано Деветак, Љубан Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, реците ми шта је тај човек био у селу, Љубан Деветак?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, он је био, њега се изгледа све питало, он је, није смео нико од нас ништа ни споменит, углавном се знало да је он главни у селу и ја сам то онда одобово и ја сам дошо тамо нормално јер било је да договора ради тих послова шта ја знам. Кад смо дошли тамо нас су претресли и утерали су у задругу унутра у двориште, тамо су биле поредане клупе, већ је била постављена тамо ти добровољци, они су сами себе звали Ваљевци и са оружјем, са оним аутоматима су нас држали на нишану и дошо је он, направио је неку прозивку, неке дечке је одвојио који су радили доле у пекари, ми смо ту ноћ преноћили, ујутро је дошо поново, нека је, поново је била нека прозивка, претукли су људе, ове су неке довели од куће, опћенито овога Лукетића, њих тројицу, тату и два сина су довели, одмах су их са капије почели тући, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте овде у овом исказу датом Хашком тужилаштву неке касете ХДЗ-а да су негде гледане?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су нама, овај, у току ноћи су ваљда гледали унутри, ваљда је радио агрегат или како јер струје није било, углавном су ујутро неку прозивку вадили вани и да су гледали неку ХДЗ касету, ваљда та скупштина ХДЗ-а што је била и онда су дечке ујутро прозивали, тукли због тога и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте неко лице да се зове Петроније, можете ли нешто ближе да нам кажете о том лицу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па како да Вам објасним, човек можда моје висине, онако био је ошишан на ћелаво, био је јако округан, само је претио, гасио цигарете на рукама, претио ножом да ће нас клати, да ово, да оно, углавном ми смо морали стално држати главе доле сагнуте, ишо је около између нас како је било поредано клупе он је ишо па некога удари ногом или руком или било шта, овај, и тако да смо, њега смо упамтили као, надимак му је Петроније, е сад како се зове име и презиме не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неки његов опис боја косе или тако нешто карактеристично или какву је униформу имао, је ли носио нешто неку капу на глави, је ли се сећате неког ближег?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Обично није имао капу, био је обично, кажем ћелав, увек је био заврнутих рукава, имао је маскирну ону, овај, кошуљу, хлаче исто тако маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то кад кажете да је био ћелав је ли то подразумевате да је био без косе или како?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, био је, или је био ошишан или је био онако полућелав, знате, углавном није имао велику косу да би могло рећи човек сад имо је боју косе тако неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се сећате каква му је боја косе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па не знам, ја би реко да је то више онако да је то нешто између плавог и смеђега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте на страни 6 овог записника помињали га као лице тамне косе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: А чујте, ја Вам кажем да сам и тамо у Хагу приговорио на неке исказе који нису преведени како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се то дешава у тим вечерњим часовима, је ли долазио Љубан Деветак ту у тај простор?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Он је био навече прије мрака и био је ујутро кад је сванило. Само су нам рекли да, овај, наши около пуцају по селу и они су као нас увели унутра ако не буде пуцања да то ми пуцамо ми који смо ту тренутно затворени и онда су дошли ујутро, исто се пуцало те ноћи али они су ваљда знали да то нисмо ми и нико од нас из села није могао пуцати јер нико није имао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да објасните ко Вас је то увео унутра у тај простор задруге?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ту је било јако пуно тих Ваљеваца, кажем они су се сами звали Ваљевци, они су једноставно, ми смо се скупили вани пред тим преко, пред задругом и онда су нас у двориште уводили унутра, ту су нас претресали, на те клупе су нас поредали да сједнемо и ту смо преноћи цијелу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете Ваљевци, шта под тим подразумевате, јер можете да опишете који су то, какве су униформе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Шарене униформе, дечки су имали сви доста добро наоружање, ту није било оних неких танцара, мислим оних пушака знате како мислим оне, то су биле аутоматско оружје, већином су сви били једнако обучени. Они су сами говорили да су они добровољци неки из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте онде да у јутарњим часовима се појавио неки заповедник Ваљеваца човек кога су звали «Боксер»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па јесте, он је ујутро одједанпут се појавио, дошао је ујутро и онда је то било и некога испитивања, било је одвођења људи унутра, обично који су изашли нису изашли сами него су изашли пребијени, они су га звали и он је сам себе звао «Боксер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује одакле Вам закључак да је он заповедник Ваљеваца?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Зато што је он њима свима наређиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 7. овде сте помињали нека лица Никола, Петроније, кога сте већ споменули, па сте рекли за Петронија да је убо ножем Лукетић Антуна у леђа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, у предјелу изнад кука, у слабину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У слабину?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је радио Љубан Деветак тад у том простору кажете да је и он дошао ту ујутру?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Он је држао један списак и прозивао људе и ти су људи морали се одвојити са клупа се дигнут, одвојити се, и тамо су ишли у један ћошак, како су пролазили тако су ови њих уз пут тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се видели још некога од мештана Ловаса кога знате тада у том простору у задрузи?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не. Касније су само кад су нас водили на минско поље, онда су се прикључили Кресојевић Илија и Рендулић Милан звани «Бува», а овај други је «Шлих».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на страни 7. овог записника изјавили управо у вези те двојице људи да је Деветак наредио њима и једном и другом да иду са нама и да стражарима покажу пут јер га они нису знали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, они су њих, упутили су да нас воде вамо према излазу из села ван и они су ишли иза нас, углавном били су у тој колони кад су нас водили према излазу из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте на истој овој страни 7. да је дошло до неке промене формације у том Вашем кретању, да сте тамо били на неком излазу из села.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, кад смо силазили доле у не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофон, ја Вас молим, слабије чујем.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Има кривина, овај, кривина, ми смо били унутри, они су били са вањске стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога је било обратно?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, на равни дио, онда су они контра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на страни 8. овог записника сте изјавили «да је вођа страже био млађи човек око 28 година, висине 175 цм и 180, његови људи су га звали «Јоцо», наредио нам да станемо испред тог поља, да се постројимо у један ред и да се ухватимо за руке јер ћемо морати проверити има ли у пољу мина», је ли можете да опишете тог човека, тог «Јоцу»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да. Па не знам више како да Вам опишем, описо сам све ту кад сам изјавио, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер се не сећате његовог, је ли се сећате униформе или нечега?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Исто је имао шарену униформу као и сви ови други нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте ту «заповедник нам је тад наредио да кренемо напред»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то њега доживели као заповедника?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, зато што је имао оружје и он је наређивао шта да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте такође изјавили да је он рекао да кад наиђете на мину да треба да станете и да покажете где је та мина?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се дешава са овим другим наоружаним стражарима, где се они тад налазе, а где овај «Јоца» који Вам је давао те наредбе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јоца нам је био иза леђа и ту је био, они су се раздвојили, једни су били горе на цести, а једни су били нама иза леђа, он је био иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то већи број био иза леђа или већи број на цести?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па ја мислим да је било подједнако, да су били, да су они само раздвојили, сад колико је било иза нас, ми се нисмо смели окретати ни гледати, нити кога бројити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви учили, с обзиром да сте били окренути леђима, колико су ови људи удаљени иза Вас који се налазе иза Ваших леђа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, они су били можда својих десетак метара до петнаест, двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где се у тој врсти налазите Ви? Кад Вас то питам мислим на Ваш положај, ближе цести, ближе крају врсте?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ближе крају врсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на који начин се десило да дође до ове прве експлозије мина?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Чујте, чули смо само да је наједанпут неко викнуо «мина» и то је пукло и онда је почела пуцњава, тако да је у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ни учили на који начин је дошло до тога?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, јер то је, ми смо тек касније кад смо скидали мине видели да се познају трагови у тој дјетелини ди су поставите мине, ди су жице и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте овде да је неко од тих стражара почео викати да се прекине ватра јер је Јоцо рањен, реците ми да ли сте Ви приметили тог човека рањеног, тог Јоцу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, јер ми смо лежали доле, они су видели, вероватно су видели да је он рањен. Ми смо сви лежали доле нисмо се смели дизати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, одакле Вам сазнање да се тај човек зове Јоца?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, они су га сви звали Јоцо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на терену кад сте били, на тој ливади, је ли?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од кога је дошло наређење да се Ви ту после тога, да се ти рањеници превозе, да се уклањају са парцеле и тако даље, ко је то наредио?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, кад смо, овај, стао је, једно војно возило је стало и изашо је неки, ја мислим да је био пуковник неки и онда је пито шта је то било, и они су рекли као да су усташе минирале, он је, међутим он је потврдио да је то војска минирала приликом уласка у село и да нас све покупе, рањене да одвезу код доктора, да нас врате у село назад, углавном у село да нас врате тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте после овога да сте добијали наређења да деактивирате те мине и да је том истом приликом на страни 8. говорите «наређено да наставимо ходати», да ли знате ко Вам је те наредбе издавао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: А чујте, они су, не знамо ми поименце ко је издавао, углавном су наредили да морамо ићи полако напред и скидати мине и како смо скидали мине тако смо их носили оно, то су мине, овај, оне потезне, ми смо скидали жицу и носили смо, овај, скине се експлозив, извади ван и ми смо их носили према цести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, молим Вас, да Вас чујемо јасно.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, да. Ми смо их скидали и носили смо их према њима, тамо смо морали оставити мину и експлозив посебно и вратити се назад на своје мјесто где смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте исто на страни 8. помињали «да је на тој цести стајао неки стражар који Вас је посматрао далекозором и давао упуте што требамо радити»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, Саша, звали су га они Саша. Он је, јер ми, ја исто у животу нисам ту мину видио, а он нам је објашњавао како да је скинемо, како да је мало лупимо да испадне експлозив ван и онда смо морали раширити руке и носити то према њима горе и положити тамо на цесту код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то уклањање мина било да би се извукли рањеници из минског поља или су могли рањеници да се извуку без да се уклањају те мине?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, вероватно су се могли извући јер ту ди су били рањени ту је једна експлодирала мина, а ми смо даље ишли онда чистили до краја горе, скроз до пута, до краја те дјетелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете кад сте изашли на ту цесту да сте јасно видели четири реда мина, како сте видели те мине, на који начин?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, не четири реда, него се види ди су прогазили ногама ди је прошло кроз дјетелину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте на страни 9. помињали да се јасно видело четири реда мина?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па четири реда има ди смо, како смо ми скидали, тако смо наилазили на четири реда мина, а кад се горе попнете на цесту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се то са цесте видела изгажена детелина, је ли то видно од раније или је тад била угажена с обзиром да сте ви улазили ту и деактивирали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Била је угажена од прије, јер ми кад смо ишли ми смо ногама морали лево и десно рушити дјетелину тако да

је то остало скроз лежало, а ово се точно види трагови да је неко ишо пролазио и постављо mine, а и сам је тај пуковник потврдио да је војска то поставила mine кад су ушли у село, ја мислим да је био пуковник по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде на страни 9. поменули да је погинуло укупно седамнаест људи у минском пољу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте више пута изјавили и иначе из свих Ваших исказа произилази да сте Ви тај који је после скупљао та тела, је ли тако?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте овог Петронија после, на овој страни 9. помињете га после Вашег доласка у задругу да се опет тај човек појављује?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, кад смо се вратили онда су, овај, он је почео тамо дивљати с неком сикирицом лупо по ауту као зато што је тај Јоцо наводно рањен и онда је хтео да све побију тамо, међутим ови су га одвојили га и нас су затворили у ону радиону, углавном он више тих дана га више нисмо виђали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто на овој страни 9. помињете неко лице Никола се зове?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Био је исто један дечко, то је онако смеђе косе, јак, доста јачи од мене, можда и вишљи од мене можда за главу, јако је био овако јак, можда својих стотињак кила, он је исто био доста округан према нама, овај, псово нам је свашта, углавном ми смо морали склањати се од њега и гледати доле према земљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој деветој страни га помињете да он вози неки «Голф» и нека лица у «Голфу», да ли се тога нешто сећате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Кад смо се вратили то вече онда је он одвезао у бијелом «Голфу» Жељка Павлића и брата његовог Дарка, ми смо били код школе вани, копали смо неки ров, тако нам наредио да морамо ископати и углавном он је из опћине прошо са њима двојицом у ауту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након овог Ви виђали Павлић Жељка и Дарка?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, више никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На десетој страни помињете да сте од Лукетић Антуна и Филић Берислава чули да они људи који су претучени, а нису отишли на минско поље, а који су остали у задрузи да су убијени, јер су Вам рекли одакле они знају да су ти људи убијени?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, они су их ишли товарити, овај, извадити из подрума и сахрањивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скупљали њихова тела?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте саслушавани пред Хашким судом помињали сте овде на страни 3. овог записника од 10.01.2003 године да је неки официр ЈНА са велечасним свећеником Буриком долазио у Ловас ради скупљања неког оружја, реците ми кад је тај официр долазио у Ловас, да ли имате неку ближу орјентацију колико је то било пре оног 10.10.1991. године кад је био напад?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па било, то је било између напада на Товарник и Ловас у тих пар дана, сад точно дан-два, не могу Вам точно рећи, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је том приликом дошло до предаје оружја овом официру?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не знам, ја Вам могу рећи само да је било, да су то људи имали ловачке пушке и да је то чак било је приче да ће предат, хоће-неће, био је ту господин Продановић ишо на те преговоре са њима, ишо је господин Тепавац Милан, углавном мислим да је онај ко је имо оружје ти су људи отишли већином из села сви према Илоку, тако да у селу није било оружја, једино што су дечки имали ловци који су били нормално своје оружје ловачко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су неки припадници илочке полиције долазили да узму неко оружје?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Е то Вам не знам рећи јер то нисам нити сам био тамо, нити сам имо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је село Ловас било брањено, да ли је била нека организована одбрана онога дана 10.10.1991. године?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не. Биле су постављене нормално страже у току ноћи и шта ја знам, а то су већином људи имали те ловачке пушке овамо-онамо, међутим никаквог отпора није било кад су они напали село и кад су ушли у село, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, на страни 5. овог записника пред Хашким трибуналом, помињали сте да те формације које су значи ушле у село да су то били мештани Ваши из села, неки непознати људи, онда неки из околних села и рекли сте да су они били измешани и да су мештани показивали хрватске куће, одакле Вама ово сазнање, ово што сте рекли пред Хашким трибуналом да су мештани Ловашћани показивали хрватске куће?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, зато што су они и онај нам је неки тај Ваљевац што је био он је стално говорио ко да ми знамо у селу ко је Хрват ко је Србин и нормално како су ишли кроз село они су знали која је хрватска кућа, која је српска кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате Ви сазнање колико је људи страдало приликом тог напада и тог дана 10.10.?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, сад у задње време кад знамо да је то негде око 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у том периоду да ли сте имали сазнање тог, да ли сте Ви сем тела Јосипа Краљевића видели још неко тело тога дана или наредних дана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ишо сам након два или три дана товарио сам Рудолфа Јонака из куће од Миле Јовановића, био је у црној врећи завезан и руке су му биле завезане жицом, ми смо мало врећу склонили да видимо ко је и онда смо видели да је то Рудолф Јонак и сахранили смо га у гробљу одмах на улазу са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте овде на страни 6. овог исказа пред Хашким трибуналом да су страдале неке три жене и да су остало све старији људи до 65, 60 година углавном?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па то има, нормално да се причало јер смо знали да су те жене убијене, она једна баба Ката у суседној улици је убијена одмах у току напада, исто жена својих 60 – 70 година, тако и за ових три, једна је била малолетна још, ово је била жена, ово је била њена бака, мама, како да кажем и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су ти људи који су страдали при нападу били цивили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Све су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте овде да је само један човек страдао од гранатирања?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То су горе на другом дијелу села, овај, су рекли да је од гранате погинуо човек, у дворишту, ваљда му је у дворишту пала граната и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај човек?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јао, сад не могу, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико се не сећате није никакав проблем да кажете да се не сећате. Реците ми, овде сте рекли да је кад су улазили у село да је доста кућа запаљено?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесте. Од моје суседе преко пута мене исто је, видели смо касније, овај, одједанпут се појавио само дим, то је старија жена, онда је била шездесет година и коју, односно цијела кућа је планула, горила је као ломача, а видило се даље по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове та Ваша суседа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове та жена и презива?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Амалија Мартиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још неких људи којима сте видели да су тог дана запаљене куће?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је запаљених кућа само што ми нисмо ишли ван, видели смо дим по селу како, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 10. овога записника помињали сте да у оном дворишту у задрузи да је приликом оне прозивке да су наишли на нека имена оца и синова па недостају, па је неко послао по те људе, је ли се сећате тако нечег?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, јесте, то су по браћу Лукетић и њиховог оца послали су да их доведу од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то послао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Тамо су наредили да их доведу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Да ли знате ко је то наредио?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, ја нећу сад сигурат, али мислим да је то био господин Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи доведени?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су доведени и њих данас више нема. Један од њих, Анте, је убоден ножен, а ови су други претучени да нису могли са нама ни на минско поље ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви њих нисте видели после тог дана кад сте били заједно у задрузи?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, не, никад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте на овом истом записнику на страни 11. да је постојао неки војни пункт на путу тамо према кад сте ишли значи од те задруге до те детелине да је био неки војни пункт са провизорном рампом?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, то је на излазу како се сиђе доле из центра кад се силази и завршавају куће, тај дио кућа завршава и онда почима раван дио, ту је био пункт, овај, војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало том приликом кад сте Ви то наишли, та колона, је ли су били на том пункту војници?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су били тамо да, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та рампа нешто подизана или је већ била подигнута или како?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су њу одма дигли чим смо ми наишли, барем, нећу Вам гарантират али мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да ми кажете колико је та рампа била удаљена од тог минског поља односно те детелине где се догађај десио, отприлике та нека удаљеност?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па једно петсто-шесто до седамсто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи који су били затворени у задрузи за које сте Ви видели да су тамо били тучени, шта се десило са њима, са овима који нису били одведени на минско поље?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Њих више нема. Ми их нисмо више видели, ми кад смо се вратили никог тамо више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се сећате од тих људи који сте видели у простору задруге, а после их више није било?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Сјећам се, како се не бих сјећо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците ми кога можете да набројите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, ето Лукетићи Анте, Ђуро и тата њихов, браћа Павлићи, сад не знам више точно кога би, али било је са нама Бошко Бођанац је рецимо морао ићи у колони са нама, он је крварио, добио је исто неки ударац на кривини кад смо дошли тамо овај је вико «Дебели ходај или ће га убит», он је реко «Уби, ја не могу даље», ми смо морали проћи, чули смо рафал, кад смо се враћали са минског поља само смо видјели тело у каналу да лежи, а кад смо силазили доле уз централу исто је било једно тијело покривено, овај, неком плахтом, то је био Стјепан Лукетић исто убијен, то знамо касније да је човјек, то је тај био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то видели тело Стјепана Лукетића?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Како силазимо из села кад излазимо ван била је кућа од мог суседа и има као гаража и ту на том бетону је било тијело, уз цесту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели кад сте пролазили, кад сте ишли према?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Кад смо ишли на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Жупанијским судом у Вуковару 16.12.2003. године између ових лица, за која кажете да су тучена у задрузи, а потом нису са Вама отишла у минско поље па после више никад нису виђена жива, помињали сте Златка Пањика и Туну Пањика?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Е да, да, и они су били исто и они су претучени исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та лица нису ни ишла према детелини и минском пољу? Тада сте изјавили да су они остали овде.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, ја мислим да су остали у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су та два дечка браћа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Браћа рођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте Ви изашли из задруге шта је било са Љубаном Деветаком, где се он налазио?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не знам. Ми смо изашли ван и више нисмо се окретали никуда, морали смо ићи у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом записнику Жупанијског суда у Вуковару сте рекли да је он остао у дворишту задруге?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, ми смо изашли ван, нас су спровели ван и он је остао унутри, а мислим касније нисмо се смјели ни окретати ни гледати, ни куда, ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте на овом истом записнику помињали у вези оног дешавања, значи тамо у дворишту задруге, за Љубана Деветака сте рекли «Сигуран сам да је оптужени Љубан Деветак у рукама држао попис и прозивао нас, оне које би он позвао пролазио би поред њега и ишли на страну где су их тукли, ја нисам био прозван, било је прозвано негде око петнаест људи, ја те људе више нисам видео»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте такође на овом записнику да је Петроније нестао из села после након пар дана од овог догађаја на минском пољу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га више виђали у селу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја га нисам виђао више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Хашким трибуналом сте говорили да сте вече пре овог напада седели заједно, били у кафићу Ђуро Продановић, Радојчић, на ког сте Радојчића то мислили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Овога, звали смо га Бајица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није овај Милан Радојчић који је наш оптужени?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није Милан Радојчић који је наш оптужени?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, не, не Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Такође сте на страни 26. овог записника пред Хашким трибуналом изјавили да је неки мештанин био главни у селу кад су ушли унутра, а касније је то преузео Љубан Деветак. Који је то мештанин био главни у село приликом уласка у село?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па Љубан је дошо, ми смо били тамо, они су кад су ушли у село нисмо смјели, овај, кажем ми смо имали те радне обавезе нисмо смјели се кретат, одједанпут се појавило да је, био је Мићо Девчић као заповедник полиције, милиције, а онда се Љубан појавио и онда се знало све да што год је требало све су рекли мора се питати Љубана, овамо-онамо, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде помињете на страни 27. овог записника, кажете «Тукли су нас Ваљевци», кога Ви то поистовећујете са Ваљевцима јер Ви помињете да су тамо тукли неки Никола, Петроније и

тако даље, набрајате тај Боксер, јер Ви те људе називате Ваљевцима или како, који су Вас то Ваљевци тукли?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су се сами представљали као да су Ваљевци, били су са тим дечкима који су се представљали као Ваљевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та оружана пратња која је ишла са вама до те детелине, да ли сте запазили шта имају на главама?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Имали су различите ознаке капе, било је ту оних српских ознака, било је ту и оних четничких ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је униформа њихова била једнообразна или разнообразна или како је изгледала?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Од Ваљеваца је свима била једнака једнообразна онако маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други разнолики, какву су униформу имали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су имали од оне бивше ЈНА маслинасто, било је ту и неке јакне од оне милиције, било је свакако, шарени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде на страни 28. тог истог записника Ви кажете да сте од тог Боксера чули да ћете бити живи штит, хоћете то мало да појасните где сте то чули, када?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, рекли су нам да идемо, овај, као ван села и да има усташа и онда су нас, то кад су нас заротирали кад су они били унутри и ми смо са вањске стране, ми смо живи штит ако неко пуца према њима да мора преко нас, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то конкретно говори, на који начин, где се то дешава?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У том путу док смо ишли, кад смо сишли доле на равни дио из села онда су нам то говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то лице које Ви називате Боксером ишло са вама од задруге до те детелине где се налази минско поље?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је, али ми смо, они су заостајали, ми смо углавном ишли погнуте главе, нисмо смели гледати околу, нисмо смели причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у свим ранијим Вашим исказима помињали сте те беле траке и данас сте поменули на тој кући, реците ми да ли сте на некој српској кући тих дана видели да је постављена нека бела плахта или неки Србин да носи белу траку?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, само на хрватским и Хрвати су носили бијеле те траке око руке и на капијама на кућама су биле поставите те бијеле крпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ти радови који су били организовани Ви их називате присилни радови, да ли су у те радове ишли Срби?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они ако су ишли, ишли су само са нама, овај, као нека пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружани, ненаоружани?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Били су већином наоружани и у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде на страни 33. овог записника са главног претреса у Трибуналу, помињали сте да је ово што сад нисте могли да се сетите да је дошло неколико хрватских полицајаца из Илока који су покупили тих неколико «калашњикова»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То је било приче, мислим, да је било тих пар али то је било прије уласка у село, прије овога свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите кад је то било у односу на овај дан кад је био напад?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је то прије напада било, у том чак можда и прије него што је био напад на Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај допис, то што сте читали 17.10.1991. године, што сте добили од Ђуре Продановића што је у потпису био Љубан Деветак, је ли био неки печат на том документу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па нешто је било ударено, само ја не могу рећи точно шта је на печату, обично је било неки ударени печат на томе али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте по замолници Жупанијског суда у Вуковару саслушани 23.11.2007 године помињете неко лице Аца, тад га први пут помињете, раније га нисте помињали, па ми реците шта можете да кажете о том лицу, одакле је Вама познат тај неки Аца, из које ситуације га се сећате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па он је био у селу после тог минског поља је тамо углавном. Мене су једанпут привели навече, он је био тамо претио је, били су ме привели после полицијског сата. Претио је овамо-онамо, мало ме пар пута ошамарио, углавном, чуо сам да је био окрутан према људима доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па не могу више, то ми је сад, да не бих сад побрчко њега и неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте то лице видели Ви у простору задруге онога дана пре Вашег одласка?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја мислим да је био, нећу гарантирати али мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да је то лице неког тукло или тако нешто?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте такође на овом записнику Жупанијског суда у Вуковару од дана 23.11.2007 године да је Петроније тога дана у простору задруге, ту где сте били затворени, тукао хидрауличним цревом по глави Јосипа Туркаља, тако да му је пукла кожа, он је обилно крварио, а након тога га је шишао војничким ножем?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад се то дешава, у којој ситуацији?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Прије него што смо ишли на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту присутан Љубан Деветак кад се ово дешава?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док је трајала та туча, док они ударају иначе ове друге људе, убадају ножем, јер био присутан Љубан Деветак?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па Љубан Деветак је читао списак и како су они излазили морали су проћи ту иза њега и ту су их ови дочекивали и тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то лица ова која су тучена лица која су са тог списка?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то та лица издвајана по том списку па после тучена?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: По списку су издвајани, овај, вани и ту су претучени, тих људи више нема и тај Јосип Туркаљ исто је звани Јоја исто га више нема, он је ишо на минско поље али је тамо на минама умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте на овом записнику помињали да је Љубан ујутру кад је дошао у задругу рекао да треба брати грожђе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да. То је била прича да ће нас послати да идемо брати грожђе али прије тога да тај списак је направито и онда смо, као ишли смо у виноград него на десну страну контра од винограда у детелину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тад да Вам је он рекао, односно вама тој целој групи ту, «да прво ми требамо проћи тим тереном јер се сумња да около има усташа па ако их доиста има прво ће пуцати по нама»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он то изговорио, јесте Ви били ту присутни, јер то причао свим тим људима или сте Ви чули да је рекао само Вама или, коме је он то рекао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Опћенито свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на страни 3. овог записника од 23.11.2007. године да је канцеларија Милана Радојчића била у згради општине?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли Ви то одлазили тамо у ту канцеларију или сте ово чули или, каква су Ваша искуства да је ту његова канцеларија?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Зато што сам ја био као тај добошар и онда сам био овде на лијевој страни као ди је била опћина, а десно то су биле као канцеларије ХДЗ-а, шта ли, ту је он био и ту су били ти дечки из територијалне одбране и он је ту имао своју преко канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Милан Радојчић у време дешавања тог догађаја на минском пољу и у то време био командант територијалне одбране?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте по селу приметили неко писмено обавештење, упозорење грађанима или такво нешто слично окачено по неким местима где се грађани нешто упозоравају?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, обично сам ја ишо добовати и то се тако преносило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате кад је дошао овај Марко Ковач, а реците ми да ли је било нека наредба војна пре његовог доласка у потпису неког војног лица да сте Ви читали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да су у Ловасу постојали неки затвори?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је у опћини, има подрум, стари подрум који је, био је унутри прије угаљ неки, шта ја знам, ту су људе затварали доле у тај подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас питати за нека лица која нисте спомињали у Вашем исказу, а питаћу Вас за та лица да ли евентуално имате неких непосредних или посредних сазнања шта се тим људима десило и да ли их уопште знате, Алојз Кризманић, да ли знате то лице?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Знам из села, покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте то лице видели, да ли знате како је страдао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не. Само сам чуо да је, сахрањивали су га ови дечки моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуру Кризманић да ли знате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Исто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека видели и да ли сте нешто чули како је страдао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, не. Знам да су сви ови, речено је да су убијени, ови дечки који су их сахрањивали онда су их по подрумима тражили и мислим, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрија Девчић, да ли знате тог човека?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Знам. Исто је покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нека сазнања?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не знам, не знам како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не знате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не знам, не знам како је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стипо Долачки?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Исто покојни, наводно исто одведен из тог затвора у опћини, убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваша посредна сазнања да је одведен из затвора у општини? Је ли сте то од неког чули?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То сам чуо овако од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неких непосредних сазнања или неких сазнања од неких лица за које можете да кажете име и презиме да сте за неких од ових људи чули, не и ови, него и неки други да сте чули како је страдао, на који начин, где?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, рецимо за Звонка Мартиновић наводно је преко пута код мене у кући, преко пута моје куће да је тамо нађен мртав, да је измасакриран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули на који начин је тај човек страдао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, наводно је био избоден и ножом и наводно и струјом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате неких сазнања ко је то учинио, како се то десило?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, не, то се дешавало ноћу, а ми ноћу смо имали тај полицијски сат, нисмо смели ићи ван било шта да се дешава, само у кући, унутри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте Ви скупљали тела са минског поља ја ћу да Вам прочитам нека лица па ћете ми Ви рећи да ли су ти људи били међу оним скупљеним телима у тој детелини, Марјан Марковић?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томислав Сабљак?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко Солаковић?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Палијан?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко Кузмић?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Сабљак?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Како?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Сабљак?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мијо Шалај?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Краљевић?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Бадањак?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златко Божић?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антун Пањик?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли за овога Антуна то је тај Туна Пањик за кога сте тврдили да није био на минском пољу, он и Златко Пањик да нису били?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Онда је брат Златко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Онда је брат његов Златко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то та браћа која нису ни стигла до те детелине.
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Е сад ми мозак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Марко Видић?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је био и он на минском пољу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лука Балић?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Сабљак?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Ходак?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Бадањак?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је и он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Цоњар?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко Штрангаревић?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је и он био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Туркаљ?
Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли питања чланови већа? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дана господине Шелебај, ја сам заменик тужиоца, заступам оптужбу у овом поступку против оптужених чија имена Вам је председник већа саопштио. Пошто сам мишљења да је председник већа поставио готова сва најрелевантнија питања, ја ћу Вам поставити само неколико кратких питања.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јако Вас слабо чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поново Вас поздрављам господине Шелебај, ја сам заменик тужиоца у овом поступку заступам оптужбу против лица чија имена Вам је председник већа саопштио као оптужена лица. Пошто је највећи број питања или готова сва релевантна поставио председник већа, ја ћу Вам поставити само неколико кратких питања. Можете ли временски да определите када сте ангажовани као добошар у селу Ловас у односу на напад на Ловас?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, након једно четири дана након напада на Ловас и онда сам био до 24.12. што сам био добошар, што сам у школи ложио ватру, а кад је требало добовати онда су ме звали па сам ишо добовати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите колико сте пута од тог првог дана кад сте се појавили на улици па до минског поља читали те прогласе по улицама Ловаса?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим једно три или четири пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете подсетити било којег дела садржаја тих прогласа које сте читали по улицама?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, било је оно, рецимо то за, кад смо то вече ишли да се морамо скупити сви од 18 до 60 година сви да се, ради договора, ради неких радова, било је различитих тих наредби да се људи јаве који имају тракторе требало је ваљда ићи возити и дрва из шуме и тако знате у вези тих, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неких прогласа у којима се грађанство позива на неку дисциплину, претњу ратним судовима или нешто томе слично?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, било је само да је полицијски сат у то вријеме и да ће сви који се нађу после тога бити, овај, притворени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте неколико имена тих чувара у кругу задруге од 17. и 18., поменули сте између осталог неко име Никола, описали сте га отприлике.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, висок, јак дечко, звали су га Никола, увек је носио неку сиву мајицу, весту како да Вам кажем, неких својих 100 кила или тако нешто тежине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уочили да је то лице у току тог 17., односно 17. на 18. па до ујутру док нисте кренули било кога на било који начин физички малтретирало, тортурисао или томе слично?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У току ноћи јер они нису нама дали да идемо на ВЦ, нисмо се смели уопште појавити да питамо нешто, знате. Онда ујутро кад је било то, та прозивка и то, онда је било свашта. Ми смо морали држати главе према доле колико смо могли испод очију онако погледати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у било ком тренутку приметили да је он било кога физички малтретирао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не знам сад више, нисам, не могу се сјетити али, вероватно има у тим изјавама мојим

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једно име сте, поменули сте још једно име Аца, мало пре Вас је председник већа у вези са тим именом питао, да ли то лице са тим именом можете повезати са било којом женском особом мештанком из села?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих, не бих знао сад више, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру кад сте кренули из круга дворишта према том несретном минском пољу, да ли сте постројени унутар самог дворишта или тек напољу кад сте изашли из дворишта?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Како смо излазили тако смо били постројени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вас постројавала лица која су била унутар дворишта или друга униформисана лица која су била ван дворишта?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ови који су били унутри јер смо заједно излазили ван, то је велика капија широка и како смо излазили ван, још су били неки вани, углавном смо ми ишли ван заједно са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово лице за које сте рекли да се зове Јоца, када га Ви први пут идентификујете под тим именом?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, они су га звали Јоца, јер ми га по имену нисмо знали, нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када Ви то први пут чујете, на ком месту?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Стално су викали нешта «Јоцо ово, Јоцо оно».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком месту га Ви први пут, први пут чујете да га неко тако ословљава? Да ли је то било у кругу задруге, на улици?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У кругу задруге, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на том минском пољу доле само чули да је он рањен или сте и видели да је рањен?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Видели смо да лежи и да су они трчали око њега, скидали су му чизму ваљда, шта ли, завијали су тамо и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то то лице исто лице које вам је давало команде како да се крећете, где да кренете и како да се понашате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја мислим да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте «мислим да јесте», у односу на Ваше образложење да је то лице коме су указивали помоћ и оно лице које је издавало команде, да ли је то то исто лице?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Јесте ли после критичног догађаја на минском пољу срели Милана Рендулића или Кресојевића?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, они су били још у селу, овај, одређено вријеме. Ја сам изашао из села, они су остали у селу.

МИЛЕНА ВАСИЋ: А јесте ли разговарали са њима?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па чујте, ми смо њих избегавали, то су људи нормално у униформи, са оружјем.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Је ли Љубан Деветак био наоружан или евентуално како је био обучен тих дана када сте га сретали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Из почетка је био у униформи, касније је био у цивилу.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Јесте ли добијали икакву накнаду за рад који сте обављали? Рекли сте сакупљали сте дрва и потом добошарили.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, али добијали смо бонове које смо могли у трговини у селу купити за те бонове, нормално.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Добро. Продановић Вам је рекао да добошарите, односно да читате наређења, сад ко Вам је иначе давао задатке, је ли Вам увек он одређивао шта ћете ког дана да радите?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја сам био, ујутро се морам јавити тамо у опћину и онда је било или сам ишо у школу ложити ватру или сам добио од њих одма да идем, овај, папир и идем добовати и тамо сам ложио ватру њима у канцеларији.

МИЛЕНА ВАСИЋ: А ко Вам је давао тај папир?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Папир ми је давао, или ми је давао Саво Клисурић или ми је давао, овај, Ђуро Продановић.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли могу да седим, ја молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, преко суда питања само.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Преко суда, преко суда, разумео сам. Господине Шелебај, добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда питања, ја молим. Нема никаквог личног обраћања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добар дан, преко суда.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Добар дан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја ћу Вас замолити за мало стрпљења да поставим нека општа питања и директна питања у вези мојих брањеника како би избегао да они поставе питања, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На реду сте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Пре данашње изјаве која је по реду четврта или пета, ја питам сведока да ли је давао неку изјаву у вези догађаја у Ловасу, а обухваћена овом оптужницом некој телевизијској кући и којој?

ОДБИЈА СЕ одговор на то питање, потпуно ирелевантно за.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Друго питање, да ли је сведок учествовао у неким репортажама у којима је говорио о догађајима из оптужнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Како гласи питање, у репортажама?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да.

ОДБИЈА СЕ одговор на то питање да ли је у репортажама учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све не може бити доказ у поступку и потпуно је ирелевантно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли даље? Да ли је сведок учествовао у неким прославама, пригодама у вези догађања у Ловасу, а обухваћена оптужницом и том приликом давао неке изјаве електронским и писаним медијима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође исто се ОДБИЈА.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Да ли је пред сведоком било када од првог дана догађања у Ловасу па док је он био у Ловасу Љубан Деветак у његовом присуству издао неку, било какву наредбу у вези односа догађања у Ловасу, да ли је он то лично чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Шелебај.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Била је прозивка то јутро и навече је био господин Деветак тамо и ујутро је био господин Деветак тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оппростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте кад сведок одговара не прекидајте га.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам то питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Навече је одвојио радну групу дечки који су радили у пекари, ујутро је одвојио још једну посебну радну групу који су одведени ван капије и ти си људи нормално ишли на свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то схватили као његове наредбе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, то су његове особне речи, тако је одвојио људе и тако је ишло.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ово нисам питао сведока, понављам пиатње и тражим одговор, да ли је пред сведоком Љубан Деветак некада издао наредбу да се неко малтретира, убије, притвори, затвори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Није издао опћенито да би се сад рекло он је реко тог и тог особно, али је било, тамо је био то јутро и пред његовом, пред његовим су очима људи претучени, избодени, значи да је он судјелово у томе, да није био ван тог догађаја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам сведока, за оно што није чуо и видео да је Љубан изговорио, издао наредбу, да ли претпоставља да је ипак то Љубан наредио и издао такву наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које је то, то је потпуно неодређено.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да поновим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поновите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок је сада на моје питање одговорио да лично није чуо, видео и тако даље, али да претпоставља да је Љубан све то знао и тако даље, ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које претпоставља да је знао? Није ништа сведок рекао да претпоставља. Сведок је изјавио да је ујутру 18. Љубан прозивао и након његове прозивке људи су тучени и да је он то схватао као наредбу као и 17. увече са прозивањем оног радног вода, није ништа рекао да претпоставља него да је био присутан, очевидац присуства Љубана Деветака.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То сведок уопште није одговорио, али у реду ушло је у транскрипт шта је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сви шта је сведок одговорио и шта је причао, према томе постоји све у транскрипту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Моје питање, да ли сведок има сазнање посредно или непосредно сем овога што је рекао о присуству Љубана и

читања некаквог списка, да све што се догађало у селу главни је Љубан и да је он издавао наредбе, врло сам јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па то се знало, без Љубана се није могло у селу ништа направити.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад моје потпитање, по чему се знало?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Знало се по томе што је и, он је потписа налог да се људи скупе то вече, знало се касније што год се, ако је неко тражио неку пропусницу, ако му нису могли дати ишло се код Љубана, Љубан му је дао да оде у Шид купити дјечи неку робу или неко снабдевање и шта ја знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је сведок тражио неку пропусницу од Љубана и да ли је добио и да ли је видео уопште неку пропусницу где је Љубан издавао такве пропуснице и потписиво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесам. Ја нисам тражио јер нисам одлазио из села до задњег дана, до 24.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте помињали те пропуснице да је Љубан издавао кад је неком требало, односно ако није могао добити па ишао код Љубана, да ли сте Ви то видели неку такву пропусницу или сте чули од мештана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Чуо сам и видио сам те пропуснице јер то су добијане да се може изаћи ван села, да људи могу отићи кажем у Шид, у Товарник и тако, мислим, ко је тако неке требао, онда је углавном било није смела ићи цијела обитељ, него иде рецимо један члан је добио да иде, а други буде у селу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Може ли да наведе лице код кога је видео ту пропусницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, сад не могу Вам поименце ко је, али већина људи ко је требао ићи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Хвала, хвала Вам. Сведок је говорио о више врста наредби и Ви сте га судија питали и тужилац, ја ћу мало прецизније, да ли из онога што је одговорио на Ваше питање и тужиочево да ли сам ја добро схватио да је било више наредби које је он добово, читао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок причао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро сам разумео. Сад ја питам за ове наредбе које је наводно потписао Љубан Деветак, на шта су се односиле, на распоред војске, снаге, одбране села или на пољопривредне радове, принудне радове, окупљање летине и тако даље, може ли то конкретно да ми каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем ове наредбе од 17.октобра 1991. године за коју сте рекли да је Љубан Деветак у потпису, реците ми да ли се сећате још неких наредби и њихове садржине, а да их је потписао Љубан Деветак?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је да се морају људи којима су трактори исправни да морају доћи јавити се за распоред за ићи возити дрва из шуме, људи који су били тамо који су имали пиле ишли су радити у шуму и тако те.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можемо ли да закључимо да су се све ове наредбе односиле на радове, пољопривредне радове и у вези задруге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можете Ви да закључујете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам. Питам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То су били све наредбе за рад осим те кад је наредио да се скупимо то вече ради опет неких договора, међутим од тих договора знамо шта је било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У вези чега договора у наредби је стајало?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У вези рада, а онда су нас дочекали пред капијом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не питам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о овој наредби од 17.-ог, скупљању мушког становништва од 18 до негде сте помињали 55 негде 60 година.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је писало у наредби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је садржина била те наредбе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је да се морају скупити сви мушкарци у тој доби да дођу пред задругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било ту написано због чега да дођу пред задругу или?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ради договора око посла, ради тих послова.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Којих послова?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ради пољопривредних послова.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Да ли знате у то време ко је био директор задруге, извините преко суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почев од 10. октобра, 11., 1991. па надаље да ли знате ко је био директор задруге и је ли задруга радила у том периоду?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не знам ко је био директор али задруга је радила колко се могло.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је сведоку познато која је била мештанка тајница директора задруге у то време?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је била Марија Ђаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у које време је била његова тајница, да ли имате сазнање од када?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих Вам знао точно рећи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, хвала на помоћи али не знам кога сте мислили његова? Ја нисам поменуо име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам ни ја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па рекли сте «његова», не знам, на кога. Добро. Хвала. На директора, да, то да. То је у реду. Око овог потписа ових наредби може ли сведок прецизније да се изјасни ако је како је он то рекао стајало име Љубан Деветак, капетан Марко Ковач, у зависности није ваљда, питам да ли је то на истој наредби, сви потписи у различитим наредбама, различити потписи, ако су различити да ли је то било потписано читко, писано, штампано, може ли да се изјасни, ако не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретизујте на коју наредбу мислите?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, прво мислим на све наредбе које је читао, а овде је објаснио ко је све потписивао, Љубан Деветак, потом које се односиле на радове у овоме, задрузи, па је споменуо капетан Ковач Марко, па је споменуо Девчић Милана, па је споменуо овога још некога Радојчића Милана и тако даље, сад ја питам за све, а посебно ме интересује за Љубана и за Девчића какви су потписи били, штампано, латиница, ћирилица, писано, читко, нечитко, може ли, ако не може ником ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Била су штампана слова латиница.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А може ли штампаним словима да потпише и неко друго лице Љубана Деветака, јесте ли Ви сигурни да је то Љубан Деветак потписао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Чујте, писало је име и презиме доле испод по наредби и потписано, а сад.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја зато и питам, је ли потпис или штампано написано?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је и штампано и потписано.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ваљда имамо те наредбе. Добро, то смо прецизирали. Ви сте га судија питали, а морам ја мало прецизније, да ли је сведок служио ЈНА и да ли добро разликује чинове официрске? Да бих следеће питао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли служили војску и да ли разликујете чинове?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесам, служио сам и не бих даље одговарао на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад ћу да Вас замолим да одговорите на ово питање следеће, Ви сте на страни 8. овог записника из Трибунала у Хагу на питање тужиоца тада како закључите да је ко био командант снаге ЈНА у селу након што је ЈНА заузела село одговорио «Био је капетан Марко Ковач», зато сам Вас за чин и питао, а потписан је, можете ли да определите датум, време кад је то капетан Марко Ковач био главни командант снага ЈНА у Ловасу, а тиче се ових догађања из оптужнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пратили претрес било је то питање и одговорио је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја потенцирам, капетан, јер ми немамо капетана у оптужници, зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање, одговорио је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Овде су бројни сведоци, а нарочито потанко последњи сведок који је саслушан видео-линком, говорио о присуству бројне снаге војне полиције, ја питам сведока да ли је за ово време видео војну полицију у време догађања како је он описао данас? И где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели војну полицију почев од 10. па до овог догађаја, па надаље?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и када?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Били су смјештени у центру друга кућа од моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па негде отприлике око тог минског поља па до касније док ја нисам изашао из села ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било пре минског поља, после минског поља или како?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да су дошли после минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад отприлике, после колико?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Можда дан, два после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу дошли ту где су били смештени, да ли је дошло више њих, колико их је дошло?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било их је доста, били су у кући једној смештени, ја мислим, носили су те ознаке војне полиције, али било их је доста у тој кући смештено. Сада, нисам бројао никада колико их има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја молим да мо помогнете, а и сведоку, да предпочите, не знам ја технички како је то изводљиво, да предпочите исказ Петра Вулете у погледу временског, периода присуства војне полиције. Јуче је Петар видеолнком нама сведочио да док су били

у задрузи, били су опкољени кордоном војне полиције. Сведок сада овај говори сасвим супротно. Може ли да се изјасни о исказу овог јучерашњег сведока, да ли је тачно ово што он каже или је можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта ће сада сведок да цени исказ другог сведока. Јесте ли Ви уочили ту војну полицију тог 18.-ог или 17.-ог или?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја не бих улазио на сведочење колеге Вулете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, не улазим ни ја, него само предочавам сведоку ту чињеницу. Може ли да се изјасни око времена, ништа више, не може и готово, шта сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се изјаснио око времена војне полиције после 18.-ог пар дана, то су његова сазнања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, дабоме да ће суд све да цени појединачно и скупно, нормално. На страни 9 истог записника, на питање тужиоца, у погледу присуства редовних војника ЈНА и тако даље, сведок је одговорио: «Ја бих рекао редовни, јер они су били сви једнаки дечки, солидни грађани и тако даље, елитна дисциплина, дисциплинирани су били и тако даље»: Ја питам, на које време мисли овај, који период, који датум када је одговорио ово на питање тужиоца, на страни 9 овог записника пред Хашким трибуналом? Значи, временски може ли да определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно је питање, сведок нема испред себе транскрипт овога. Поставите конкретно питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја му то и читам, значи у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На питање тужиоца, на страни 9, пошто нема сведок ја читам шта је одговорио на питање тужиоца, у вези присуства војске у Ловасу, «ја бих рекао», одговара сведок, «редовна, јер они су били једнаки дечки, солидно грађени као једна специјална јединица, елитна, дисциплинирана и тако даље»: Моје је питање, на које време мисли да када је одговорио да је била присутна војска, датум, може ли да се сети тога или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, та нека редовна дисциплинована војска, на који датум сте то мислили, на који период?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, не знам, мора се појаснити питање, јер зависи ко је. Ја сам изјавио да је било и редовне војске, били су ти Ваљевци који су једнако обучени, било је редовне војске која је долазила тамо, они су били са тенковима, одлазили су према Вуковару, сада за који период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала и само пар питања у вези овај. Сведок је у ранијим изјавама а и данас говорио о томе, да је Девчић

Милан био у својству командира милиције, полиције, па ја питам, када је први пут видео у вези опет догађања у Ловасу из оптужнице, ког дана је видео први пут Милана Девчића и како је дошао до тог сазнања да је Милан Девчић командир полиције, да ли му се то представио или му је неко рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, чим су ушли у село када смо били тамо, нормално да су сви рекли да је Милан заповедник полиције. А видео сам га други или трећи дан оно када сам, да кажем два дана сам био у дворишту, нисам излазио ван. Милана познам особно јер смо школски другови.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е да, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га лично јер сте школски другови, тако сам Вас разумела?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је по занимању био Девчић пре ових догађања у Хрватској?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Полицајац.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је то можда била назнака да је био командир, што је био професионални полицајац или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, он је одговорио зашто мисли да је командир полиције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је сведок познавао Воркапић Милорада, мештанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је он у то време када сте га видели тамо опет је фокус на ова догађања у Ловасу, носио неку униформу и какву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Носио је униформу ову од ЈНА, а некада је имао и ону јакну од милиције на себи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када некада, може ли сведок да прецизира то?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Тих дана, тих пар дана док није погинуо тамо горе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Којих дана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Од уласка у село до његове погибије.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: До његове погибије? Шта је радио Воркапић Милорад од уласка у село па док није погинуо? Да ли је познато сведоку?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, углавном је био тамо у униформи са оружјем, а ми га нисмо смели питати шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га то виђали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, где конкретно?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, у центру и био је долазио је тамо у задругу и у опћину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли зна када је настрадао Воркапић Милан, ако зна зна, ако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Милорад, Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих знао точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немам питања, хвала, захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, преко суда питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, ја сам Градимир Налић, бранилац Милана Радојчића. Моје прво питање би било, у којој канцеларији је седео Ђуро Продановић и да ли је у истој канцеларији седео у којој и Клисурић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули питање?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јако се слабо чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој канцеларији је седео Ђуро Продановић и да ли је у тој канцеларији седео и Саво Клисурић?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то простору?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У простору опћине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где се налазила та канцеларија у општинској згради?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Са леве стране.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми молим Вас, рекли сте на питање тужиоца Трибунала да је околина села и све улазе и излазе контролисала војска. Када је почело, да ли се сећате повлачење војске, када се војска повукла из Ловаса, да ли знате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су се мењали, долазили су једни, одлазили су, тако да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим на ЈНА, не знате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Углавном ја када сам изашао из села 24.-ог, још је војска била у селу и били су ти пунктови, те блокаде око села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можемо да закључимо да је Вама познато да је војска држала прилазне, практично путеве селу ЈНА и контролисала?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, када су онда Срби преузели контролу улазних пунктова од ЈНА, да ли Вам је то познато?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су били, пре су дошли они у село. Онда касније је дошла војска, овај, за њима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, али када су почели да држе, када су преузели пунктове око села Срби, после војске? Да ли Вам је то познато?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Вама Милан Радојчић икада ишта наредио усмено?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Милан није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је некада нешто писмено наредио?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Добио сам да прочитам нешто, налог неки и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете да се сетите, господине, о каквом се налогу ради?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, исто нешто у вези тих изалазака вани, рада, углавном да тај полицијски сат долази.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим, да долази полицијски сат? Да ли је он утврдио када долази полицијски сат, ако Вас добро разумем?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, углавном добио сам налог са његовим потписом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И шта је писало на налогу, да се утврђује полицијски сат?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Од времена тог ујутру до навече до којег доба.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зар нисте такав налог добили од Деветака?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесам и од њега и од овога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сви се потписали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су се сви потписали на истом налогу или сте добили више?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, посебно су били.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се и Девчић потписао на неком посебном налогу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, писало је Милан Девчић, Радојчић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А Девчић? Какве Вам је наредбе давао Девчић?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какве Вам је наредбе давао Девчић, Вама?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да се морају сви пријавити, да се зна ко се је у селу, ко није у селу, ко је побегао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хоћете да кажете да су око истог питања сви давали наредбе, ко год је написао нешто, он Вама дао наредбу, а Ви све исто читали, кретање у селу, полицијски час и тако даље?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја сам морао ићи добовати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, рекли сте, молим Вас, да сте сазнали овај да су, у исказу пред Жупанијским судом у Вуковару из 2007. године, нисте спомињали да сте читали било какву наредбу Милана Радојчића, ни пре тога нисте. Како то данас можете да коментаришете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је рекао истражитељима Хашког тужилаштва први пут.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја кажем да овај у Жупанијском суду није спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, данас то први пут говори. Ја кажем, то није тачно, пред истражитељима Хашког тужилаштва је то причао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У праву сте, судија, хвала што сте ме подсетили, ја сам то погрешно. Реците ми, молим Вас, овај, зашто, овај на Жупанијском суду у Вуковару 2007. године не помињете да сте читали било коју наредбу коју је дао Милан Радојчић? Очекује, госпођо судија, да му Ви одобрите да одговори на моје питање, ја бих рекао, пошто иде преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Милана Радојчића тврди да пред овим судовима нисте спомињали у Вуковару и пита Вас, зашто тада то нисте спомињали да је Милан Радојчић?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево, ја ћу Вам предочити ако судија дозволи, значи.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се једноставно, тога се не сећам више.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте пред Жупанијским судом у Вуковару 2007. године, цитирам, «наредбе су биле потписане од стране заповедника села, Љубана Деветака, а понеке су имале ознаку ВП Крагујевац и официра ЈНА Ковач Марка» и то је све о наредбама што

сте рекли тада, а ту сте још и рекли нешто, од стране заповедника села, да ли можете да објасните, шта подразумевате под називом заповедник села?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, тако је писало на папиру.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На том папиру који сте добили да читате? Јел то писало да је заповедник села Љубан Деветак?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, господин Деветак се сам изјашњавао да је он заповедник села.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам, да ли је на тој наредби коју сте читали или, да ли сте Ви само читали наредбе или сте читали можда и прогласе неке, обавештења или тако нешто?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, и обавештења и прогласе и наредбе и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И Ви сте видели да стоји на наредби или обавештењу да се Љубан потписао као, како сте рекли, командант села?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Писало је, Љубан Деветак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И ништа више?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: И потписано.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само Љубан Деветак?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел писало још нешто, титула нека?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се више, али.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми, молим Вас, овај, да се не сећате некаквог обавештења које је било потписано као војно-територијална команда села Ловас? Можда Вас је то одвело у правцу овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате или не?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, молим Вас, да ли се сећате неке, неког обавештења које је почиње реченицом отприлике, задње упозорење грађанима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то, нисте слушали претрес.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, одговорио је на питање, да ли се сећа обавештења грађанима села Ловас. Ја га питам, па се није сетио назива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на питање тужиоца, не слушате претрес.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не слушате претрес, не пратите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше. Да ли се сећате, молим Вас, овај, да ли сте читали некакав папир, односно добовали некакав папир у коме се говорило о томе да ће објекти у којима се пронађу експлозивне направе бити уништени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли се сећате наредбе у којој је писало да ће се све појаве и пљачке у селу или сличне радње без обзира на кога се односе, да је становништво дужно одмах да пријави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Уз предочавања, како каже, препознатљивих података о починиоцу, да ли се сећате тога?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се? Добро. Реците ми, молим Вас, Ви сте, ту Вас је судија испитивала и овај, говорили сте и пред Трибуналом о ситуацији у којој сте предали оружје по захтеву ЈНА полицији у Илоку, да је њима предато аутоматско оружје. Рекли сте, ако смем да Вас подсетим, а овај, реците ми, молим Вас, јел та илочка полиција често долазила у село Ловас или боравила у селу можда у неком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли имате то у сећању?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се? Не сећате се да су боравили у селу једно одељење из Илока, полицајаца и да су били смештени у новој школи, сећате ли се тога?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да се не сећа, а Ви то сада не знам шта радите, да ли сведочите Ви или не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли се сећа, радим свој посао судија, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не радите га на начин како се то ради по Законику о кривичном поступку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви ми забраните свако такво питање и све је у реду, судија, немојте правити међународни скандал са овим сведочењем као јуче, молим Вас, пошто већ можете да прочитате у хрватским медијима о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и јуче? Господине Налићу, Ви јуче сте овде са мном се расправљали, ево Вам транскрипт на коме сведок каже, «ту нас је довео код Радојчић Милана који се представио, дословце тим речима, да је он командант територијалне одбране». Па је после тога на другој страни исто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел ту има Ваша реченица, јел ту има још реченица, рекао ми је, Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао у неометаном излагању чим је, а Ви не слушате шта се дешава на претресу, већ правите ироничне ту гримасе са адвокатом Здравком Крстићем у току претреса. Ви то

мислите да ја не видим? Коментаришете моја питања. Ако Вам се нешто не свиђа у мојим питањима, а Ви можете да ставите примедбу, да затражите одлуку већа, а не да ометате претрес на тај начин.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Управо, ако дозволите, приговарам оваквом начину овај Вашег данашњег рада, јучерашњег рада, сматрам да ово није примерен начин обраћања колеги, да ово није примерен начин вођења поступка, где се брукамо пред органима друге државе и приговарам на овакав Ваш начин вођења поступка. Ви сте, госпођо председавајућа, по мом осећању, дубоко због нечега на мене кивни што се преноси на мог клијента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није тачно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И ја приговарам оваквом Вашем раду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја Вас опомињем убудуће, ја нећу толерисати, ја одавде видим све што се дешава, све ви то што ту радите, када ја поставим питање, Ви ту неке гримасе правите, Ви и Здравко Крстић па онда се нешто договарате и реметите ми концепцију испитивања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ако сам се некада насмејао, увредио Вас на било који начин, то сигурни будите није упућено Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта Ви да се смејете на моја питања, да коментаришете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја хоћу да Вам објасним да то није упућено Вама. Ви не знам због чега доживљавате, могуће да је упућено по неком од Ваших питања, то је врло могуће, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете на моја питања да ставите примедбу и да затражите одлуку већа, а не да се ту смејете и да коментаришете. Ја све то чујем шта се прича. Одавде се све врло добро чује. Ја Вас опомињем и сада за убудуће да на тај начин не реметите ред на претресу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас молим да ми конкретно укажете, када сам се то и на коју Вашу реченицу насмејао и да то овог тренутка ја знам, да бих знао зашто сам кажњен, односно опоменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас није ни опоменуо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто сам тачно опоменут, на које смејање и зашто? Хоћете ја да кажем каква се овде питања постављају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете увек када сматрате, завршите испитивање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас молим да дозволите да испитам овог сведока, Ви свако моје испитивање и молим Вас, приговарам поново, свако моје испитивање прекидате било питањима, било дисциплиновањем мене. Ви доводите мене у веома непријатан положај, а ја ћу да откажем пуномоћје јер наносим штету свом брањенику, мој брањеник мене доживљава као некога ко њега дубоко оштећује и који ће

добити због мене неколико година робије више, а ја госпођо судија радим само свој посао и не затварам очи пред чињеницама пред којима затварају очи две државе и њихови представници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да повишавате тон у овој судници, то никакве везе нема са односом према оптуженом Миланом Радојчићем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се надам да ћете Ви то показати у току поступка, без обзира на све, али ово је просто непримерено заиста понашање, посебно не од бивше колегинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше понашање, цело веће је констатовало то Ваше понашање, цело веће, нисам само то ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја нисам то видео, госпођо, ни у једном решењу већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећете, убудуће ћете видети, убудуће ћете видети.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја просто не бежим од тога, ја никада нисам бежао од тога, ја од тога живим, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И убудуће, обзиром на таква Ваша понашања, ја не могу да дозволим више да ме Ви са те леве стране реметите. Убудуће ће адвокат Крстић да седи тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председавајућа, ја овог тренутка тражим Ваше изузеће. Ја ово више нећу дозволити да Ви мене понижавате овде у овој судници, ја то нисам ничим и тврдим да нисам никаквим својим понашањем према Вама то заслужио. Ја овог тренутка тражим Ваше изузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пошто сте ме споменули више пута, а ја нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разлози за изузеће се састоје у ове моје две, три примедбе које сам сада званично дао и молим да се овај, те примедбе такође пошаљу ономе ко ће одлучивати о томе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ничим нисам изазвао Ваш бес данас. Ви сте кивни и у паузи и за време суђења на мене. Зашто, то је Ваш проблем, ја у то нећу да улазим. Што се тиче ових неоснованих примедби данас, то што сам ја добацио, што сам, хоћу да се придружим захтеву, ово све образлажем да бих се придружио овом захтеву. Ви сте потпуно у праву, поштована колегинице, да ми протествујемо на овај или онај начин, како Ви водите овај поступак, како постављате питања Ви и Ваша колегиница са десне стране. Дакле, то је непримерено и када би ми у својству браниоца стављали примедбе по ЗКП-у онда би транскрипт био милион страница. Ја нисам доживео овде можда претерујем, од Вас има, три, четири пута сте погрешили, па сте поставили исправно питања. Остало су потпуно неугодно са ЗКП-ом, а колегиница са Ваше десне

стране није се удостојила ни да погреша једанпут, па да постави право питање. Централно њено питање је све време, ово помињем колегиницу јер ћу да овај, проширим захтев за изузеће и на њу, имам специфичан предлог, ја немам ништа против, али вратићу се на тај предлог. Дакле, све време колегиница са Ваше десне стране дежурно питање је, да ли су жртве били цивили. Поштована колегинице, да нису били цивили, не би се звало овако како се зове ово кривично дело. Толико о компетентности Ваших питања. А што се тиче предлога за изузеће, ја сам се суздржавао и морам да кажем, врло тешко до сада, нисам хтео први да повучем ногу, али се дубоко слажем са примедбама и предлогом поштованог колеге Налића. То сви овде осећамо како Ви водите поступак. Ви водите поступак на начин полицијског наредника. Ви хоћете да дисциплинујете одбрану овде. Примедби има и са других страна, али људи то културније раде. Ја признајем, ја сам некултуран у судници, ја се изгубим када се постављају оваква питања од председника већа, када сам одлучује, када изриче најтежу меру притвора човеку на слободи, који се брани са слободе, зато што се безобзирно брани. Па то је врх брега, оног тренутка сте требали сами да оставите предмет и да обавестите председника суда да нисте достојни, спремни и способни да водите овај предмет. И завршавам са овим предлогом. Дакле, специфичан је, предмет је тежак, обиман и већу кривицу има онај ко је доделио Вама овај предмет. Ви очигледно нисте дорасли овом предмету. Али имам специфичан предлог. С обзиром да смо много изгубили времена да су људи у притвору, које Ви не желите да пустите до правноснажности пресуде, то се види из авиона, али иако људи не могу ни да прате. Погледајте оног човека, потпуковника, па он ће умрети овде на клупи. Вас баш брига да ли оптужени прати или не прати. Вама је важно да извршите задатак Државне безбедности, не ни тужиоца, јер они воде овај поступак, сраман поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вичете, смањите тон.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вичете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извините, ја ћу лакше, срамам овај поступак што води Државна безбедност. Ово је безобразлук над безобразлицима. Јел сам био тих? Али у формулацији нећу променити ни за јоту, напротив, што се тиче мог предлога, детаљнијег за Ваше изузеће, ја сам очекивао да сте Ви моралан човек, да сте достојни своје функције и да ћете после оног шамарања из Врховног суда у вези укидања притвора овом човеку коме сте овде замерици на који начин се брани, па то је азбука, то је азбука, могао је да каже, Сава тече узбрдо, Ви то упишете и идете даље. Дакле, очекивао сам да ћете се повући из предмета. Пошто нисте учинили, а и данас без икаквог повода спомињете Крстића, да ли

Вама одговара да ја изађем из овог предмета? Ја нећу срамно да спомињем онај став Ваш који ћу Надзорном одбору да доставим, за разрешење функције судије, Ви нисте достојни да будете судија, јер сте изrekli страшну реченицу и осуду мени као браниоцу по службеној дужности, да ћете ме дисциплиновати и да подвлачите, како је могуће, молим Вас, то је Ваше, три пута сам читао то, не могу да верујем својим очима, како је могуће, да видите Ви, да испитате, како је могуће да се по службеној дужности бранилац може тако понашати. Па шта очекујете од адвоката по службеној дужности, да буде овде икебана, да ради против својих клијената, а да ради за рачун тужиоца и за рачун Државне безбедности? Лакше мало, али ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми разлоге.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, ако ово нису разлози, ја не знам где седите Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово су разлози да Ви идете да тражите посао у полицијској постаји, а не у суду, а не у Специјалном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, господине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, немојте да овде вређате, реците разлоге за изузеће и да завршимо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево завршавам и излазим, завршавам, не вређам, па Ви мене вређате без икаквог основа, хоћете да правите распоред где да ја седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ео рећи ћу, рећи ћу. Мој предлог је, мислим да би се спасили из овог предмета, ако би се усвојио захтев коме се ја придружујем, да будете изузети, не ја не желим то, желим да немирно спавате док сте живи. Али, мој предлог је да господин Плазинић, само да се замените да води поступак, Ви останите у већу, ја немам ништа против, да видите како ће бити мир и каква ће атмосфера бити у судници. И са тиме завршавам, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево направимо десетак минута паузу, па ћемо да наставимо. Господине Шелебај, ја Вам се извињавам, мораћемо процесно ово да одлучимо, па останите даље у судници.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида и исти ће бити настављен након паузе.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

На основу чл.43. ЗКП, ОДБАЦУЈУ СЕ захтеви за изузеће адвоката Градимира Налића и Здравка Крстића јер су очигледно управљени на одуговлачење поступка.

Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да никакви конкретни разлози нису овде наведени у овој судници који би изискивали изузеће било председника, било члана већа, веће је донело овакву одлуку.

После краће паузе, наставља се главни претрес у 17 часова и 10 минута.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, мислим да нисте исцрпили све предлоге, ја сам имао и други предлог, да се Ви замените са колегом Плазинићем. О томе нисте одлучивали. То је мој предлог био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону, не може такав предлог се одмах одбија, недозвољен је, седите. Изволите, да ли има даље питања?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, има, хвала. Дакле, господине Шелебај, рекли сте да овај, сте читали и наредбе које је потписивао официр ЈНА; господин Марко Ковач. Сећате ли се неке конкретне наредбе, око чега је била та наредба?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Око излазака ван села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, не чујемо Вас.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Око излазака ван села, овај, да се не сме излазити ван и обилазити, војска је била околостављена, на сваком излазу из села. Исто тако, ако има неког оружја да се преда, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете ли, молим Вас, да се сетите, када је била та наредба Ковача, да ли је то после минског поља или пре минског поља, мислим као датума неког кога бих молио да се присетите?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих се могао сетити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете се сетити? Хвала. Реците ми, молим Вас, када су извођена браћа Павлић и сведочили сте о томе и да су одвежени у неком правцу, да ли је ту можда био присутно још неко лице, осим Вас када сте то учили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је нас пар који смо копали бункер.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И јесу ли и они видели када су извођена ова браћа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можда се сећате имена те друге господе.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим, био је Лукетић Антун и сада не знам више, знам за њега да је био сигурно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ја Вас молим да ми одговорите на питање ако знате, да ли је у селу Ловас било у неком тренутку у току 1991. године, припадника Збора народне гарде као јединице једне мање или веће?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Било је, можда једно месец дана пре напада на село.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је било припадника Збора народне гарде месец дана пре напада на село, да ли можете да се сетите отприлике?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, можда једно њих двадесетак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где су били смештени, господине Шелебај?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У старој школи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У старој школи? Како су били наоружани, господине Шелебај, да ли су имали возила нека?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Обично су била цивилна возила и имали су оно наоружање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу таблице на возилима биле цивилне, то под тим подразумевате цивилна возила, не војне ознаке?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не војне ознаке, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, реците ми, молим Вас, какву је улогу у Кризном штабу имао Марко Грчанац?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, не бих Вам знао рећи, ја нисам био у Кризном штабу, не бих знао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, јесте знали ко су били чланови Кризног штаба? Јесте знали макар овако?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, знао сам људе, а сада који су и шта су радили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: По имену не можете да се сетите? Колико дуго је тај Кризни штаб постојао у Ловасу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Нисам Вас разумео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико дуго је постојао Кризни штаб у Ловасу? Када је формиран, да ли можете можда да се сетите?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, не бих, ја мислим да је, када је кренула криза око тога свега, да је онда ту негде формиран тај Кризни штаб.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете ли да се сетите, да ли је то било можда у мају месецу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих Вам знао рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Значи, не знате ниједног руководиоца Кризног штаба? Не можете по именице да кажете сада да се сетите?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не могу, не могу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, молим Вас, зар није чудно да се не можете својих суседа који су били у тако важном органу, као што је Кризни штаб, сетити и њихових функција, а сећате се ко је био командант ТО, ко је био шеф, овај, полиције и тако даље, када су Срби дошли, како се не сећате у претходном периоду?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, не бих на то одговорио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Вас неко подсећао на то које су функције имали данас овде окривљени, Ваши некадашњи сусељани или сте можда из медија или на други начин сазнавали касније те њихове функције?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, знао сам од пре.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од када, господине?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: За време боравка у селу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Отприлике, када сте најраније сазнали функцију Милана Радојчића? Да ли можете то, извините, ево овако да формулишем, да ли можете да вежете Ваше сазнање за функцију, да ли је Милан Радојчић постао командант ТО пре или после доласка Ковача, официра Марка Ковача? Да ли то бар можете да се присетите, да ли пре или после?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих знао рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих Вам то знао рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Реците ми, молим Вас, да ли сте чули за ловашку сатнију 204. вуковарске бригаде?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули за «Жуте мраве»?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Само из медија.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко су били они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ако могу да објасним можда би дозволили, ако допустите да објасним зашто сам поставио то питање. Зато што су «Жути мрави» један одред који су чинили и Ловашчани који је прерастао у Ловашку сатнију 204. вуковарске бригаде, а овај, то имамо у доказној документацији тамо скенираној, где су оне «Ловашке новине» и тако даље о томе доста може да се прочита. Друго, јуче је сведочио сведок такође видеолинком, који је рекао да је био припадник исте јединице овај, то је господин Петар Вулета и да је она постојала. И просто сам хтео да проверим тај исказ, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тврди да из медија има та сазнања, према томе, потпуно је излишно да сада нема неких сазнања тамо са терена, него из медија, прочитао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, каквог је, да ли Вам је познато име Јозо Милас?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је тај господин, да ли можете да нам кажете, какве је он дужности у току овај оружаних сукоба обављао, да ли знате то?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Колико ја знам, он када су били оружани сукоби, он није ни био ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, молим Вас, где је био по Вашем сазнању у то време?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих Вам знао рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, да ли је овај Кризни штаб општине Ловас који је био формиран, био подређен неком другом кризном штабу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ништа не бих знао рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесте ли Ви данас рекли или се мени учинило, пошто се доста слабо чујете, да сте петнаестак дана били у редовима зенги?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте на суђењу Слободану Милошевићу у Хагу изјавили да сте начули само за зенге, а данас сазнајемо да сте и били? Да ли остварујете некаква примања по основу Вашег учествовања у домовинском рату?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте награђивани, одликовани, похваљивани поводом?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у исказу истражитељима Трибунала говорили о томе да је било у селу више ЈНА; активне војске него осталих. Да ли остајете при таквом исказу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих о томе, јер то ми је изашло, јер немам код себе документа да Вам могу то потврдити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисам Вас разумео, шта Вам је изашло?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Заборавио сам, не могу више.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Изашло Вам је из памћења?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То је било пре пуно година.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, немам више питања, хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Шелебај, ја сам за Вас имао више питања, али ћу Вам поставити само једно питање, а оно гласи: Ви сте само у једној изјави поменули Жељка Крњајића а у остале четири га не спомињете. Како то објашњавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да одговорите, господине Шелебај?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Вероватно сам превидио неке.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, али ако је то заиста било тако драматично, као што сте изјавили и изјављивали истражитељима Хашког трибунала, онда се те околности не могу тек тако превидети, односно да их се нисте сетили ни после више година од овог догађаја. Можете ли нешто о томе рећи?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па и данас сам изјавио да је Жељко био код мене у дворишту, да су нас истерали из подрума, да ме је гурнуо, мало ме је ударио пушком и набио.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извините, али колико сам ја разумео, Ви данас нисте тако нешто изјавили, изјавили сте дословно да је он уперео пушку на Вас и да Вас је гурнуо. Сада кажете да Вас је ударио. Па, шта је ту тачно, хоћете ли објаснити коначно?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, можемо рећи да ме је благо гурнуо, а пушку је уперео.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала. Ја госпођо председнице, немам више питања, али имам примедбу на овакав исказ сведока. Сматрам да сведок није говорио истину, што ће потврдити сведоци које ћемо предложити, а који су били 10.10.1991. године у дворишту куће сведока. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам, господине Шелебај.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хвала часни суде, адвокат Борис Зорко. Добар дан, господине Шелебај.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Добар дан.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја бих хтео да Вас питам најпре неколико питања везано за Вашу изјаву коју сте дали пред истражитељима Трибунала 07. фебруара 1996. године. На страни 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, преко суда ће ићи питања.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Сведок је на страни 4 рекао: «Грковић ме повукао мало у страну и рекао ми да останем у кући и да на дворишна врата ставим комад бијеле тканине да се зна да је кућа хрватска и да је већ прегледана». Желео бих да поставим питање сведоку, да ли је након овог догађаја сведоку кућа да ли је претресана касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Само нисам разумео питање, ово на крају.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли Вам је након овог догађаја у коме помињете господина Грковића када је обележена кућа, да ли Вам је претресана кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био претрес куће Ваше тада, том приликом у вези овог догађаја?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, он је само ушао унутра и питао ме да ли имам оружје и ја сам му рекао да немам и он је изашао вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. На страни 6, ја ћу прочитати део који стоји у Вашој изјави, а то је следеће: «Људи који су нас претраживали и који су нас касније чували, нису били из села. То су били Срби из Ваљева у Србији (то смо видели по ознакама које су имали на рукавима и звали смо их Ваљевци). Нисам им знао имена, али сам успео похватати нека. Један се звао Петроније». Такође сте овде поменули да су носили маскирне униформе. Моје је питање, какве су то ознаке имали ови војници који су поменути из Ваљева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели питање?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Имали су српске ознаке, овај, на униформама.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли прецизније, да ли је то тробојка, какве су то српске ознаке, ако можете мало то прецизније само да нам кажете?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Неки су имали за појасима капе са тим тробојкама, неки су имали различна обележја друга.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих да Вас питам, у колико сати је вршено ово претраживање које сте поменули, а у току дана, да ли можете да определите, када је тачно дошло до тог претреса?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У мојој кући?

Адв. БОРИС ЗОРКО: 17.-ог, 17.10.1991. године када је вршен овај претрес који сте поменули у Вашој изјави? Данас сте такође поменули тај претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При уласку у задругу, на то мисли адвокат, није конкретизовао, али при уласку у задругу, када сте претресани тамо?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: То је било око 17 сати.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Хтео бих да питам за ово лице које називате Петроније, да ли је и он био обучен на исти начин као и ови други војници из Ваљева које помињете?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, имао је исто тако униформу, некада се појављивао, носио је ону полицијску, милицијску, уствари, јакну горе, некада је дошао нормално у тој маскирној.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хтео бих да Вас замолим за појашњење. Ви сте, такође 16. децембра 2003. године пред Жупанијским судом у Вуковару на записнику изјавили да је било свега, војске, Јовићеваца, припадника одреда «Душан Силни» и помињете чак и Крагујевчане. Хоћу да Вас питам, да ли можете да направите неку разлику у униформама које су они носили и ако можете, у чему је та разлика?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, били су ти, они су се сами између себе звали као ти неки Јовићевци, они су били онако полуобучени у униформе, пола су били у цивилном. Ови што су Крагујевчани били, они су били, имали су и тенкове и то тешко наоружање. Ови су Ваљевци били овако у тим, једнообразно обучени у тим маскирним униформама, кажем, неки су се појављивали са неким јакнама, углавном тако ваљда.

Адв. БОРИС ЗОРКО: А кажите ми, припадници овог одреда «Душан Силни»; нисте поменули како су они били обучени које сте такође поменули?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Тај «Душан Силни» су били наши ови из села, ти Срби који су били, они су имали, већином су сви имали ове ЈНА униформе, оне маслинасто-зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, кажете, тај «Душан Силни»; то су били ови Ваши из села?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, ту су били и ови са стране и из околних села и било је њих и ових наших из села. Они су били мешани, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били «Душан Силни» или су били они и «Душан Силни», остало је нејасно?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Они су се звали «Душан Силни», е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваши мештани, Срби?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Поменули сте, такође, човека по имену Боксер, кога су звали Боксер. Могу ли да Вас питам, ко је њега звао Боксер, да ли можете да се сетите?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, ови његови другови који су били са њим.

Адв. БОРИС ЗОРКО: По Вашем сазнању, да ли је то лице које сте поменули као Боксер, да ли је познавао људе из села?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих Вам ја знао рећи да ли их је познавао.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хоћу да Вас питам то, јер једноставно није разјашњено како је било могуће да он врши прозивку, он прозива људе по Вама?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, имали су списак људи овај, јер нас су навече пописали све поименце који смо били у задрузи заточени.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Такође поред Боксера, поменули сте да је у истој скупини био и Петроније. Хтео бих да Вас питам, на основу чега закључујете да је Петроније из исте трупе као Боксер?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, били су стално заједно.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Постоји ли још нешто на основу чега сте могли да закључите, јесу ли имали исту униформу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, већ сам објаснио да је Петроније имао униформу како кад коју, тако да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам, то је што се тиче тога питања. Такође, поменули сте колону која је из дворишта задруге кретала ка месту на коме су се налазиле mine. Хоћу да Вас питам, ко се налазио непосредно поред Вас у тренутку кретања те колоне, почев од изласка из задруге, па до доласка на само поље?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислите од Хрвата?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли се сећате, ко је био поред Вас?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Био је Манојла, Емануел Филић, био је Стјепан Пеулић, био је Лукетић Антон и сада ови други, не знам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Где су се они налазили у тренутку, приликом кретања колоне, да ли су били непосредно поред Вас, то хоћу да Вас питам? Не питам Вас да ли су били генерално у колони, него да ли су били непосредно до Вас?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Како смо се кретали, тако смо ишли оно по, у тој колони како смо ишли, тако је било по двојица, тројица.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Јесу ли лица која сте поменули ишла неким редоследом, у неком реду или је то било да кажем, неорганизовано?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ишли смо у тамо неком реду, јер били смо стиснути као док смо силазили доле, а касније када смо сишли, онда су нас раздвојили, онда су они били унутра, а ми смо били ван.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Можете ли ближе да опишете, како су вас раздвојили? Рецимо, господин Филић где је био у тренутку када су вас раздвојили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Који господин?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Емануел Филић, њега сте поменули?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да је био испред мене.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Када су вас раздвојили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Да ли нам можете рећи, колико је била широка колона, значи, од изласка из саме задруге, до момента када је колона стигла испред поља? Приликом кретања, колико је била широка колона којом сте се Ви кретали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Колико је широк пут, цеста колико је широка.

Адв. БОРИС ЗОРКО: А кажите ми, дужина те колоне?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, можда својих тридесетак метара.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Јесте ли могли да видите ту колону од почетка до њеног краја приликом кретања?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Нисмо смели дизати главу и морали смо овај стално држати главу према доле и нисмо смели се окретати.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Кажите ми, приликом кретања у тој колони, колико сте далеко били од људи који имају оружје, наоружаних људи?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, можда једно метар.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Метар? У реду, хвала Вам. Хтео бих да поставим још само пар питања уз дозволу већа. Такође у Вашем исказу пред Жупанијским судом у Вуковару од 05. јула 2006. године, помињете састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема тај исказ, него од 05.05.

Адв. БОРИС ЗОРКО: 05.07.2006.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05.05.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Извињавам се, могуће да сам ја погрешно приликом означавања месеца, кажете, помињете састанак од 17.10.1991. године и кажете да су вас опколили Ваљевци. Ви сте тај састанак сместили временски негде око 4 сата. Ако бих Вам рекао да Ваљевци нису били у Ловасу у то време, да ли дозвољавате могућност да су вас чували и претресали неки војници који нису били из Ваљева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, јер је у питању садржан одговор.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Говорите овде такође о официру који долази, одлази и долази. Да ли можете да опишете тог официра, а везано за овај догађај 17.10. када вас опкољавају Ваљевци, да ли се сећате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Официр је био горе на минском пољу, то је било 18.-ог.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Како знате да је био официр?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Зато што су стали, ми смо лежали доле, нисмо смели дизати главу, само смо чули разговор.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Питање је, по чему сте идентификовали то лице као официра, то хоћу да Вас питам?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Зато што су ови, ти Ваљевци су говорили да је он неки пуковник или.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам, још неколико питања. Једно је везано за Ваш исказ који сте дали Жупанијском суду у Вуковару 23. новембра 2007. године, па сте на страни 2 поменули да су око Вас били војници из различитих постројби, војних и паравојних. Једина имена којих сте се сетили том приликом су Никола, Петроније и Аца. Да ли можете да се сетите, у каквим униформама су били ови људи које сте поменули

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретизујте питање, где, када? Сведок нема транскрипт, нити исказе испред себе.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ево, ја ћу Вам прочитати део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само му кажите у којој то ситуацији, јер помињемо различите догађаје, задруга, кретање, минско поље?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ево овако, само тренутак један. Да, то је значи у времену када сте читали ову обавест, «обавеза јављања односила се и на мене, па сам дошао у задругу након посла и видео да се скупило подоста мушкараца и мјештана. Око нас су били војници из различитих постројби, војних и паравојних»; па говорите о том претресању, па кажете: «Упамтио сам имена само три чувара, био је то неки Никола, Петроније и Ацо. По начину говора рекао бих да нису из ових крајева, а Петроније је био посебно округан»: Ако се сећате, у каквим су униформама били ти људи, та лица која сте поменули да једино памтите њихове надимке?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, већ сам Вам рекао да је Никола обично носио неку сиву весту, Петроније, објаснио сам како се облачио и ови су били у тој шареној маскирној униформи.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих само да Вас питам, Ви сте такође на страни 2 након експлозије која се дешава на самом пољу, рекли следеће: «Након те прве експлозије, рекао бих да је наступио опћи хаос и рекао бих да су и они били преплашени, односно изненађени првом експлозијом». Ово се односи на наоружане људе који су били са Вама. Да ли остајете при овој изјави, при овоме што сте изјавили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду. Такође на страни 3 кажете: «Нисам сигуран да ли је Петроније био Ваљевац, у сваком случају, био је крвник»: Хоћу да Вас питам, да ли такође остајете и при овоме што сте изјавили?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала господине Шелебај, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, има ли питања?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добар дан, адвокат Гордана Живановић. Ја бих Вас замолила да само рашчистимо једну малу ситницу. Данас сте пред судом на питање председника већа и на питање колега бранилаца, појаснили, везано за ове објаве које сте читали по селу, да су биле потписане латинично штампаним и парафиране. Да ли сам ја то добро разумела?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, било је штампано и.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Потписано руком?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Потписано.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда бих ја замолила, председнице већа, или она то дозвољава мени, да Вам предочим записник о главној расправи који је одржан пред вуковарским судом 05. српња 2006. године, где кажете дословце: «Био је ударен обичан некакав штампил и име и презиме је било, али да ли је било потписа, нисам сигуран»: Шта је тачно, господине Шелебај, јел било потписа или није било потписа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предочите да је у свих пет изјава сведок тврдио да је било потписано.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, то ће бити следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, господине Шелебај. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, могу ли примедбу, примедбу једну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте одговорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Шелебај. Адвокат Вас је питао, јесте ли сигурни да је било потписано?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Сигуран сам да је било потписано.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У складу са овим исказом који постоји овде на записнику, који сте дали пред судом 2007. године, Ваша сигурност је врло доведена у питање тада била. А ја бих Вам само поставила једно питање, али сада можда је потпуно беспредметно, уствари, упуштати се у то. Хвала, нећу о томе. Будите љубазни па нам кажите, да ли се сећате, ко је стајао поред Вас на минском пољу са Ваше леве стране, са Ваше десне стране, значи када сте се налазили у тој детелини?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Био је Емануел Филић и Стјепан Пеулић.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Емануел Филић и Стјепан Пеулић? Ја бих Вас замолила да ми кажете, да ли сте видели лица које је рањено а називате га стражаром иза Ваших леђа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У моменту када је рањено, нисте га видели?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У моменту када је рањен, ми смо залегли доле и онда су они викали да је Јоца рањен.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, а Ви нисте видели лице које је рањено?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, ми смо морали лежати доле и главу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, будите љубазни и кажите ми, да ли је још неко рањен ту, да ли сте можда видели после да леже неки људи рањени још?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Били су само рањени наши људи, Хрвати.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А иза Вас није било рањених? Од стражара, од стражара тих, како Ви кажете, да су ишли?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Од стражара, није ми познато да је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није Вам познато? На питање тужиоца, малопре рекосте да је лице коме је указивана помоћ, оно лице које је давало Вама наредбе, да је то исто лице, а сада сте ми рекли да га нисте видели. У ком моменту сте га видели?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Видели смо га док смо излазили и док смо ишли на минско поље

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: А знамо да су викали стално, «Јоцо, Јоцо» и онда када је рањен, викали су да је Јоца рањен.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро то сте Ви чули.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесу чули Ваши суседи, јесте о томе разговарали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Чули смо сви тамо.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви сте лично то чули, то је мени битно само да знам. Будите љубазни па ми кажите, каква врста помоћи је том човеку указивана, да ли сте видели?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не, ми смо морали лежати, само су викали, чули смо да вичу, «скини му чизму» да га превију и тражили су завој и тако.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи, чули сте само разговор?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да, само разговор.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А лице којем се указује помоћ, нисте видели?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели после то лице или га нисте уопште видели?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Нисмо га више виђали, ја га барем нисам виђао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кажете, у моменту повређивања Ви га не видите. Да ли сте га видели после, мислим ту, на тој детелини?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Сада бих Вас замолила да ми кажете, пред, ако судија хоћете преко Вас, пошто су питања везана за хашке истражитеље. Сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да. Замолићу сведока да ми објасни, у својој изјави датој пред хашким истражитељима на страни 6, дао је објашњење да су током ноћи, ја нећу сада да цитирам цео текст, да су их током ноћи чували људи који су из Ваљева, колега је то малопре цитирао и тако даље, да се ујутру, значи задњи пасус, страна 6 и да се ујутру појављује још тридесет нових њихових људи са њиховим заповедником Боксером, односно Ваљевцем кога су звали Боксер и сада описујете како је изгледао тај човек и тако даље. И на страни 7 у трећем пасусу наставља отприлике ово где завршава на шестој страни и каже, објашњава шта им је Боксер рекао, где иду, зашто иду, постројавају их у две колоне и крећу одатле. Данас смо чули једну мало другачију причу, па бих ја просто молила господина Шелебаја, да нам каже, каква је то, у чему је та разлика у казивању везано за ово из 1996. и оно што чујемо данас? Схватате у чему је разлика, односно на чему инсистирам. Ако су то Ваљевци који су их извели одатле, ако их је Боксер обавестио о чему се ради и ако су кренули са колоном одатле, ја бих сада онда поставила питање, јесу то они Ваљеви које је господин објаснио, да су обучени на начин на који су били обучени, једнообразно обучени са наоружањем код себе и тако даље? Значи то је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је нејасно то Ваше питање. Ко су људи који су из извели?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су људи који су Вас извели из задруге?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесу то Ваљевци?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То су они људи које сте описали, једнако обучени, маскирне униформе са озбиљним оружјем, као специјална јединица нека или неки други?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ти људи? Е сада будите љубазни па ми кажите, где сте се Ви налазили у колони тој која је ишла ка тој детелини, на почетку, у средини, пред крај?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, негде пред крај.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пред крај колоне? Јесу ли ти Ваљевци били око Вас лево и десно, пративши Вас?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Били су док нисмо изашли из села. Када смо изашли, онда су они били унутра, а ми извана.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ушли у средину? Е сада будите љубазни па ми кажите, тај што командује, како га Ви називате, Јоца, када се он појављује и када га први пут учавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио на питање тужиоца.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На питање тужиоца одговорио је само када је чуо први пут његово име, ако сам добро разумела, задруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела да је сведок одговорио да га је видео у простору задруге.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не видео, него чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сведок нека се изјасни, када је први пут видео ово лице, Јоцу?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Судија, ми смо, бојим се, елиминисали већ рањавање тог Јоце сада, па сада не знам, мислим, какву везу да направимо, када је видео то лице Јоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут видели ово лице за које сте истражитељима на страни 8 рекли да је био вођа страже и млад човек и тако даље и да је давао тамо команде и наређења?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У дворишту задруге.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала, мој пропуст. У ком моменту сте га видели када сте кретали са колоном, пре тога, док сте боравили у задрузи, када, у ком моменту?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Када смо кретали са колоном.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Када сте кретали? Да ли можете да кажете, где се налазио у односу на колону, у односу на место где сте се Ви налазили? Ви сте се налазили, кажете, на крају колоне. Где се он налази?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Био је, ја мислим да је 'био иза нас.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Иза Вас на крају колоне?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи још на крају, добро. Да ли можете да ми кажете, како је био обучен?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, као и сви ови други.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Који?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У шареној униформи.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ваљевци?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, какво је наоружање имао, да ли се сећате?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Имао је аутоматску пушку.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи то «озбиљно» наоружање?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни, кажите ми, да ли је имао нешто на глави?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих знао сада.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не бисте знали да кажете? Све време је ишао на зачељу колоне или је променио место?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ишао је напред и заостајао је иза нас и.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми, када је, у ком моменту стао, како Ви кажете, да вас распореди на поље?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: На минском пољу?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На детелини, где је стајао у односу на Вас?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Стајао је иза нас и тако су нам наредили да уђемо у детелину и да рушимо ногама овај, као да косимо.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. И само будите љубазни па ми кажите, када сте први пут чули то име Јоца?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У дворишту задруге.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У дворишту задруге? Да ли се сећате, од кога сте чули и у којем моменту?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се? Добро. Замолила бих Вас само још ово да ми кажете, да ли су остала лица која су ишла у Вашој пратњи колоне целе, била наоружана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сва? Зато што сте на питање председника већа, на основу чега сте закључили да је Јоца заповедник, дали одговор да је био са оружјем и зато је заповедао.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Можда је протумачено другачије, али сви су имали оружје као и он.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Као и он, а он је заповедао?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добар дан, адвокат Слободан Живковић. Интересује ме само ово, сведок је рекао да су Рендулић и Кресојевић, колико ми се чини, Ваша два земљака, кренули да Вам покажу пут. Где су се они налазили у тој колони?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Негде пред крај колоне.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли су са неким комуницирали док су ходали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Где су се они налазили када сте ступили у детелину?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не бих Вам знао точно рећи, ја их нисам видео.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Како сте се кретали у детелини, да ли сте мењали правац када сте ступили у детелину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има неке техничке сметње.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Чује се глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не чујем ни глас.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо се. Да ли сте чули питање адвоката или да понови?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Молио бих га да понови.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли сте, када сте ступили на детелину, ишли праволинијски или сте мењали правац кретања по детелини?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мењали смо правац.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: А како?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ишли смо прво од цесте према узвисини, према багремику, онда су нас окренули и онда смо ишли према економији задруге горе, према бившој творници «Борово».

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Колико је било експлозија на минском пољу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја мислим једна само.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мало пре сте, ја нисам добро чуо, мало пре сте рекли судији када Вас је судија питала, да ли можете да ликовно се сетите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, адвокат, неке су сметње.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: На питање судије мало пре сте одговорили, ја нисам добро чуо, па само да то потврдите, када Вас је

судија питала да ли можете ликовно да се сетите тог извесног Аце, Ви сте рекли да не можете. Да ли остајете код тог исказа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања, хвала.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли бисте мени дозволили један поправни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да завршимо даље. Изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете, колико сте високи?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Око 176.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите у Вашим изјавама, када сте први пут споменули Јосипа Туркаља?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У дворишту задруге, када је, када су му секли косу и када му је крварило из главе.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да, али у којој изјави сте то изјавили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, има пет, шест изјава, човек сада да се сећа.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја ћу Вам рећи, да сте га значи први пут споменули на питање тужиоца Мек Киона, цитираћу питање: «А човек који је рањен на минском пољу, али је подлегао ранама касније, како се он зове и да ли је и његово име на списку?», сведок Ц-1204, одговор: «Јесте на списку, Туркаљ Јосип». Значи, први пут сте га споменули 10.01.2003. године. А онда после следећи пут, значи 23.11.2007. године, цитираћу Вашу изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, само да прекинемо ово цитирање, ја претпостављам шта Ви хоћете да питате. Први пут сте ову ситуацију са Петронијем да је секао косу Јосипу Туркаљу поменули 23.11.2007. године пред Жупанијским судом у Вуковару, по замолници када сте давали изјаву. У ранијим изјавама то нисте спомињали, па Вас адвокат пита, зашто то раније нисте споменули?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Вероватно сам превидио.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Али како сте се сетили после више од шеснаест година Јосипа Туркаља, а нисте га до тада спомињали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Увек се сећам тих људи и онда увек дође како је ко прошао од тих дечки.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Осим што Вам је судија објаснила, Ви сте изјавили: «Видео сам да је тукао хидрауличним пријевом по глави Јосипа Туркаља, тако да му је пукла кожа на затылку главе и обилно је крварио, а након тога је ишао шишати војничким ножем». Ја ћу Вам прочитати налаз и мишљење за Јосипа Туркаља:

узрок смрти, вишеструке стријелне озледе у подручју прсног коша десног ребра, стријел и простријел десног илума» и на страни 18, «Јосип Туркаљ је умро насилном смрћу због вишеструких стријелних рана прсног коша с простријелом десне здијелице». Значи, онај Ваш исказ дат 2007. године не поклапа се са налазом вештака. Шта кажете на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно, овде у налазу вештака је узрок смрти, а ексхумација је била 1997. године. Није сведок тврдио да је њега Петроније са овим и оваквим рањавањем убио.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја очекујем одговор од сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: На записнику о главној расправи у Вуковару 16. просинца 2003. године, изјавили сте: «Након пар дана, Петроније и они који су били најгори, од којих се није смела дићи глава, најједном су нестали из села». Да ли можете да нам кажете, који су ти остали најгори били?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Већ сам их набројио, Петроније, Никола, било је тих још дечки, ја само не знам поименце точно који су били.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја ћу Вам цитирати исти записник, Вашу изјаву, на страни 4: «Тако се сјећам Ђуро Лукетић и његов отац, брат Анте, Златко Пањик, Туно Пањик, Жељко Павлић, његов брат Дарко Павлић и других се не могу сјетити». И онда, у наставку сећате се још Бошка Бођанца и Пеулића. Значи, овде не спомињете Туркаља. Како сте га се сетили 2007. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Фурјановић, ово што Ви цитирате, само мало сачекајте, он се сећа ових људи, на овом записнику је било, који су остали у задрузи а нису отишли на минско поље и за које се сећа да су преминули. То је објашњавао. У том контексту је ово причао.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Али, свеједно, он се не сећа, дакле, Туркаља апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није причао у том контексту, он прича о онима који су тучени у задрузи, а после их није видео међу живима.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: На овом записнику уопште није споменуо Туркаља. Значи, ако каже да је био тучен, требао је да га спомене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, јер је из овог записника на страни 4 врло јасно у ком контексту је спомињао ова лица.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Данас, у ранијим изјавама, апсолутно нисте, описујући Петронија, апсолутно нисте споменули да је носио милицијску униформу. Чак и на питање судије, председника већа који је инсистирао да опишете шта је имао на себи, Ви нисте изјавили, а

накнадно сте изјавили да је понекада носио милицијску униформу. Како сте се тога сетили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, сећање се полако врати некада. Није носио целу униформу, него је носио јакну горе.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, Љубан Деветак. Волео бих да питате сведока, јел он када је вршио то добовање, оглашавање путем добоша, ишао по појединим пунктовима у селу, поједине пунктове, одређене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули питање сведок?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Нисам ако може поновите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени Љубан Деветак, да ли када сте вршили то добовање, сте ишли по појединим пунктовима у селу?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Обично по раскршћима у селу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећа и на раскршћу пред кућом Перице Кризманића покојног, јел вршио читање прогласа?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сведок сећа да сам ја једанпут одслушао његов проглас на том раскршћу седећи у ауту уз отворени прозор и угашеним аутом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тако нешто у сећању?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сигурно?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведок знао пре 17. октобра да је на неки начин формиран стални радни вод који је одржавао неке пунктове у селу, пекару, хидрофов, водовод и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате таквих сазнања?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, то сам изјавио да су били одведени то вече и друго јутро ти људи који су били од важности за пекару, за агрегат који је радио и тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам питао, госпођо судија, да ли је сведок био свестан да су то људи раније, била та екипа формирана, да су они знали свакодневно своју обавезу? Нисам добио одговор на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем ни ја питање, реците.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам питао, да ли је сведок имао, да ли је имао сазнање или је знао да су ти људи свакодневно обављали те послове око водовода, око пекаре и друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање, господине?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ово тачно што тврди?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ти су људи исто дошли на тај састанак, међутим, господин Деветак их је ове у пекару и ови што су радили на агрегату, то вече вратио тамо на њихова радна места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесу ли те њихове обавезе биле сталне, да ли су то људи који су од раније имали ту сталну обавезу такву и да ли уопште Ви имате таквих сазнања?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Таквих сазнања немам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молио бих да, сведок је спомињао неку сечу шуме. Да ли може одредити време у коме се то догађало, када су људи ишли на сечу шуме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Па, од после минског поља до ја сам био до 24.12., до тог доба су се дрва правила у шуми, секла.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, то је више од два месеца, када, једанаести, дванаести месец или одмах после минског поља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате у ком сте то периоду обављали или је то било у целом периоду или се не сећате, реците ми?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да је питано, али ја ћу да Вам кажем, па ако је питано, не морате понаљати. Да ли сам сведоку икада ја у руке нешто дао да добује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули питање?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Јесам, не, ја сам добијао папир за добовање или од Саве Клисурећа или од Ђуре Продановића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако сам добро разумео, сведок је рекао да тог 18.-ог да су излазили на велику капију и да се тако формирала колона, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли помињали да је та капија отворана и да ли је отворана?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведок сигуран у то?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја мислим да јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам више питања, имам примедбе, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, прво 17.-ог ја нисам имао погребе да прозивам, ако сам и био по тај радни вод, овај, јел то заиста се не сећам,

иначе бих рекао још раније, јер довољно је било само рећи радни вод, изађе се вани и то се знало. И друго, 18-ог никакав говор нисам држао тамо у задрузи у том кругу, нити по списку прозивао, нити било кога издвајао по списку, него сам на малој капији, сви су излазили овај, стајао сам са вањске стране и показивао руком у људе који треба да остану, односно они који су радили у задрузи тих дана са машинама на берби кукуруза и превоз. Значи, у том делу, тврдим одговорно, сведок неистину причу прича, а исто тако, овом потписивању било чега у вези добовања, никада ја бар нисам ништа потписао а исто тако ми није познато да је неко други то потписао, печати су се вероватно појављивали и тако даље. И сведок брка долазак, долазак како он каже, капетана Ковача и нећу сада да помињем који је чин. То су углавном моје примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан, свима, здраво Томиславе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда питања. Оптужени Милан Девчић ће Вам постављати питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је сведок Шелебај до сада у некој изјави изјавио да је читао неки проглас са мојим именом, презименом потписаним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјавио је у изјави истражитељима Хашког тужилаштва.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А на којој страни, молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. и 07. фебруара 1996. године.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да то нема ту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, могу ли ја сада једну примедбу док тражите то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете. На страни 5 је изјавио: «Моја задаћа је била да људе сазовем ударањем у бубањ и прочитам им прогласе или наредбе које сам добио. Из тих докумената и потписа на њима, сазнао сам ко је заправо главни у селу, Деветак Љубан, председник села, Радојчић Милан, заповедник територијалне одбране, Ковач Марко, капетан, активни официр ЈНА, заповедник резервиста ЈНА на том пољу и Девчић Милан, командир милиције. То је на страни 5 у овом претпоследњем ставу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је сазнао ко је главни у селу, али није сазнао ко је потписао и ко је потписивао. Ја одговорно тврдим да никада нисам потписао никакав њему проглас, нити сам му дао, а он то врло добро зна, па нека потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овом исказу је навео да су постојали, значи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Госпођо, то сте Ви закључили по томе

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, постоји овде изјава у којој је то наведено.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте њему предочили, значи, из те изјаве, значи предочили сте му да сам ја њему доносио неке, мој неки проглас који сам ја потписао. Тако сте Ви бар изјавили, тако сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам тако чуо, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да све Ви доносили? Не. ,

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато питам Томислава, да ли сам му ја икада уручио некакав папир да он прочита у селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли господине од Девчића добили неки папир да прочитате нешто?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Ја сам добијао папире од Саве Клисурића и Ђуре Продановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хвала. У каквој сам ја униформи тада био у том периоду, значи, у том кризном периоду, како да назовем, од 11.10. до 18.-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, господине Шелебај.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У милицијској.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам га разумео, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милицијској, рекао је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Полицијској? Добро, да ли сам имао некакве чинове када ме је сретао у том периоду, неке ознаке, чинове неке, које представљају некакву функцију, улогу неку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећаш се? Хвала. На основу чега је онда закључио да сам ја командир станице милиције? Да ли сам му издао неку наредбу, па је на основу тога или што сам ја био полицајац, па је на основу тога схватио да сам ја ту неки претпостављени или не знам ни ја већ шта је он закључио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: На основу, како сам за друге све закључио. када ме је сретао у том периоду, неке ознаке, чинове неке, које представљају некакву функцију, улогу неку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећаш се? Хвала. На основу чега је онда закључио да сам ја командир станице милиције? Да ли сам му издао

неку наредбу, па је на основу тога или што сам ја био полицајац, па је на основу тога схватио да сам ја ту неки претпостављени или не знам ни ја већ шта је он закључио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: На основу, како сам за друге све закључио. Знали су, ово је заповедник територијалне одбране онај је за војску, Милан је био заповедник те милиције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добио си таква упутства, хвала ти лепо, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли даље питања? Нема нико? Има.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан. Сведок је данас изјавио да су га у дворишту, односно да су их у дворишту задружне радионице тукли Ваљевци. Мене интересује, да ли је по сведоковог сећању ту било присутно још неких људи, а који нису били Ваљевци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Колико ја знам, не.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Хвала. Да ли су људи чијих се он имена овде данас сетио, такође били Ваљевци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Тако су се звали.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: И још једно питање. Да ли су сви стражари који су обезбеђивали ту колону, по сведоковом мишљењу такође били Ваљевци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, господине Шелебај.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Осим двојице ових наших мештана Срба из села.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Немам више питања, хвала

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања и да завршавамо. Извоилите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извињавам се, господине Шелебај, само једно питање. Рекли сте да имате, да сте одмах, уствари, након сачињавања изјаве пред хашким истражитељима имали примедбе на превод записника, па бих Вас ја замолила да нам кажете, у вези са чим су биле те примедбе?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: У вези тих описа и не бих даље о томе, у вези чега, којих ствари.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала и само бих Вас још нешто питала. Због чега име овог командујућег, кога сте споменули код истражитеља хашких, нисте спомињали у својим каснијим изјавама које сте давали пред више надлежних органа у различитим периодима, никада више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког командујућег, помињао је више, помињао је командујућег.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само као главног стражара који је споменут у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је Боксера.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Као ваљевачког команданта, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И ја сам питала Јоцу само, значи овог стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је Јоцу пред.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само као рањеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По замолници суда 23.11.2007. године, значи Жупанијски суд у Вуковару.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Али у контексту ком, просто, онај њихов један Јоца рањен, а претходно објашњава ко их је извео на минско поље, ко их је довео, како се све то десило, онда је један њихов тамо рањен. Значи, не спомиње га у контексту онога ко их доводи до тог минског поља. Значи, само бих то молила да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, да сте овог Јоцу као вођу страже помињали истражитељима Хашког тужилаштва у овим изјавама фебруара месеца 1996. године и после га нисте као тог неког вођу страже тог Јоцу спомињали у неким даљим изјавама, него сте спомињали Јоца рањен, али нисте га спомињали као вођу страже и тако даље, па да ли можете у том правцу да кажете нешто?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Немам шта, ја сам изјавио, онда да је он био вођа, да је рањен, сада ако га нисам споменуо да је он баш био тај који је њима наређивао и који је нас терао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овим каснијим изјавама, што то нисте спомињали?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Неко Вас води у такву једну ситуацију, а Ви заборавите да га споменете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, господине. Да ли ме чујете, господине Шелебај?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Чујем, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овим каснијим изјавама, зашто то нисте спомињали?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мора да сам превидио, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли остављате могућност, господине Томиславе, да је Јоца грешка у преводу, примедба на превод?

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Мислим да није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, изађите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан желим, часни суде, немам питања за сведока, имам примдбе на сведочење сведока. сведок Шелебај каже да сам био заповедник територијалне одбране од првог дана, што није истина и он то врло добро зна. Ако ме је виђао у згради њихове опћине, односно наше месне заједнице, видео ме у канцеларији коју су делили Ђуро Продановић и чика Саво Клисурећ на кафи или да добијем неки задатак од њих. Командант јединице месне територијалне одбране сам постао када је дошао старешина Ковач, кога се он сећа. И он је био тај, тај старешина Ковач који је формирао јединицу територијалне одбране и мене поставио за команданта. Даље, сведок каже, Радојчић потписивао документа од ТО. Месни састав територијалне одбране није био самостална војна формација, него је све своје активности добијао од старешине крагујевачког батаљона господина Ковача, а то значи да никакве прогласе, наређења нисмо имали аутономност и нисмо ми да дамо, него све наше активности су произилаиле од господина Ковача и његовог батаљона. То значи да ни ја као старешина месне територијалне одбране нисам могао потписати било какав документ. Простор у оквиру месне заједнице територијална одбрана је добила после минског поља када је дошла крагујевачка јединица на челу са старешином Ковачем. Јесте то је био тај простор са десне стране. Следеће што је изјавио сведок Шелебај је да је у згради општине била канцеларија Саве Клисурећа и Радојчића, а долазили су Срби који су држали страже око села. Срби су почели држати страже око села одласком тадашњих резервних састава ЈНА који су се повукли комплет са подручја тадашње САО Крајине. То је било крајем априла, односно почетком маја месеца 1992. године, што такође говори да сведок говори неистину. Хвала Вам најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. Искључите само тај микрофон, микрофонија се нека прави.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја хоћу само једно питање сведоку преко Вас, разуме се, судија, испустио сам. Да ли је у тој ситуацији у време када се одигравао овај догађај у Ловасу, било других начина комуникације у селу сем ово како нам је сведок описао, добовања, обавештења и тако даље, телефона, телевизије, радиа, с обзиром на атмосферу, ситуацију у рату и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, господине Шелебај.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Није било струје, значи нису радили телефони, није било радиа, није било телевизора. Једини људи ако су се видели у селу и што су између себе причали и чули један од другог нешто овако, а иначе других информација није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Захваљујем, имам и две примедбе, али то нема везе са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се одјавимо онда. Сада морамо у пола седам да завршавамо. Господине Шелебај, хвала Вам што сте дошли. Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председавајућа, ја бих учинио два предлога ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је везано за сведока?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте онда немојте док ова видеоконференцијска веза траје, јако пуно кошта и пошто са сведоком смо завршили, господине Шелебај хвала Вам што сте дошли да сведочите. И Жупанијском суду у Вуковару се захваљујемо на сарадњи.

Сведок ТОМИСЛАВ ШЕЛЕБАЈ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево можемо да наставимо. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вам захваљујем што сте нас поучили данас да можемо да ставимо примедбе. Ја сам мислио да то не може до сада да се ради и ево, ја сам врло конкретан са примедбама. Ви сте јуче, да ли је одјављено, и данас у неколико наврата, а посебно на питање и предочавање колегинице у вези несагласја изјаве саслушаног данас сведока у погледу потписа, понављам, потписа на наредбама, не сачекавши да сведок одговори, одговорили уместо сведока, одговарали, што Вам је манир у последње време. Дакле, рекли сте, сведок се изјашњавао да је било потписа у свих пет изјава. Ви већ дајете оцену исказа овог сведока за време док траје главни претрес, то је недозвољено. У вези објашњења ради мојих брањеника, морам то да кажем, да су разлози за Ваше изузеће данас усмерени због тога што желимо одуговлачење поступка. То је у колизији са здравим разумом. Ако су моји брањеници у притвору, па да ли сам ја нормалан да одуговлачим поступак. То је атак на професију. Дакле, ја не разумем такав Ваш став, као што не разумем и више ставова и разлога које смо ми конкретно изнели за Ваше изузеће – однос према одбрани укупан и тако даље и данас иступање без икаквог разлога, дисциплиновања мене као браниоца иако ме нисте ни опоменули. Ви знате шта бранилац Крстић Здравко мисли. Ја желим да тако легнете и устанете сваког дана и сваке ноћи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога што сте ставили примедбу, није тачно да ја одговарам на питања која су упућена сведоцима. Реагујем само када се погрешно предочава нешто или када се предочи, а не предочи до краја и на начин како је то у ранијим изјавама. Морам да реагујем, јер то је злоупотреба постављања питања када се не предочи онако како је изречено. Ја уопште не одговарам на питања и то ће се

моћи видети у транскрипту. У вези ових Ваших других навода везано за данас доношења решења о одбацавању ових захтева за изузеће, то није дозвољена посебна жалба, то ћете једног дана моћи писати у жалби на пресуду. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако дозволите, ја се нисам жалио, ја само примедбу стављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да причате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тај разлог не стоји, мислим, импутирање је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да седнете, у вези тога немате право жалбе, нити неких примедби на претресу. Можете само једног дана да се жалите у жалби на пресуду.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се и на пресуду нећу жалити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, јесмо завршили данас?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја бих желео да учиним два предлога, ако допустите, госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, први предлог се односи на мој предлог и молбу да се саслуша уколико је то могуће што пре, сведок, не знам, вероватно преко неког реда који сте Ви одредили, али сведок Јован Дуловић. Да образложим, Јован Дуловић је у свом сведочењу на Хашком трибуналу рекао да је приликом испитивања о томе које су му околности познате из телеграма Еремијиног и разговора са њим, изјавио да му је у Војном суду узета изјава у коју нису ушла имена лица која су одговорна за злочин у Ловасу, а да је он то усмено изнео пред судијом. Колико смо из медија обавештени, господин Дуловић је тешко болестан и ја просто мислим да такав један драгоцен сведок је остао несаслушан сада у Хагу, надам се да он може овде да да исказ на било који начин, који би био пригодан његовом здравственом стању, али његова изјава је за моју одбрану веома значајна и верујем за Вашу укупну одлуку. То је један предлог који чиним па ћете вероватно сагледати и о томе одлучити накнадно. Али други је предлог, данас је тачно 23 месеца како је Милан Радојчић у притвору, на данашњи дан је лишен слободе пре 23 месеца и сада неки дан смо имали и одлуку КВ већа редовну о продужењу притвора која је онако крајње лапидарно председник већа, судија Важић образложио, наводећи, односно није образложио ништа, него је цитирао законске претпоставке за одређивање притвора на основу одредаба чл.142. став 2 тачка 5. ЗКП-а. Ми смо ово, госпођо председавајућа и чланови већа, толико пута покушавали у разним молбама, упућујући и Уставну жалбу коју чекамо сада, чије решење чекамо, да укажемо на то да прво, недостаје базична, овај, обавеза већа када одлучује о томе, а то је да образложи те разлоге, а не да се само наводи да је имало у виду да

је за неко дело запрећена казна затвора преко десет година и истовремено у виду и начин извршења кривичног дела, повезано деловање више лица и остало. Ми смо сваки од тих елемената покушавали да предочимо већу, па и Врховном суду. У томе за сада нисмо успели. Овај пут желимо, с обзиром да немамо образложеног разлога за притвор, ниједног тренутка онда да овај, подсетимо суд на парчињеница: ништа се у међувремену није променило ни у прописаној казни, она је и даље преко десет, запрећена, ништа се није променило ни у погледу чињенице да, ево за сво ово време, нисмо чули да је начин извршења кривичног дела такав када је у питању Милан Радојчић, да он збиља заслужује да седи у овом притвору по овом основу, просто, то не може важити за једног, а не важити за другог и нико ме не може убедити да постоји колективна кривица код нас. Мислим да никада још није сагледано индивидуално сваки аспект одредби овог члана. На почетку ове сесије, да кажем, Ваших претреса које водимо овде, појавили су се већ проблеми са сведоцима који су били очекивани да ће оног тренутка када смо имали потребу да одлазимо веће, пардон, истражни судија и тужилац у Ловас тамо и да присуствује седницама, односно да присуствује по замолници саслушању сведока пред Жупанијским судом у Вуковару, које због разлога изнетих у Казненом закону Хрватске не дозвољава контрадикторност поступка, те смо ми одлазећи такође као одбрана на самом почетку схватили да, питајући истражног судију тамо да ли ми можемо да постављамо питања, да нам ту и није место. И тужилац и истражни судија су одрадили то до краја, али то у сваком случају су те све изјаве по мени веома дубиозне. Ништа се није променило отежавајућим некаквим околностима које би ишле на руку образложењу које је до сада стајало за ово, Милан Радојчић ништа већи кривац верујем у Вашим очима, надам се нешто мањи кривац него што то тужилац покушава да покаже до данас, није постао нити је повезано деловање његово са Љубаном Деветакком и осталима који се налазе овде на оптуженичкој клупи, а наине долазе из затвора нешто, нити је видимо, ја сам и сам запањен, мада то можда није директно, али тај начин извршења би требало да узбурка нешто и остало. Колико видим, камен у воду када се не појаве два најбитнија сведока тог дана, чак медији и не пренесу да је одржано суђење једно и друго и тако даље, тако да просто ево остаје ми само да апелујем на веће да још једном размотри разлоге за даљи притвор Милану Радојчићу и ето да покажу да ја нисам био можда до данас у праву када сам можда и исхитрено оптужио веће за пристрасност у односу на мог клијента. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Признајем, ја нисам имао намеру данас и не очекујем од овог већа ништа, али ћу се придружити овом предлогу.

Само уз сва ова образложења која је цењени колега изнео, у вези мојих брањеника, молим веће да преузме одговорност и да одлучи о даљем задржавању мојих брањеника, па и свих у притвору, а не то да пребацује овај већу Врховног суда који образлаже одбијајући жалбе браниоца све истоветно јер то све ради стручни сарадник, неко потписује тамо, председник већа, не неко, извињавам се, мењајући само датум, све исти разлози. Али посебно потенцирам да веће има у виду новоусвојени Закон о забрани дискриминације. Дакле, ово је школски пример како се крши овај Закон о дискриминацији. Па, нису заштићени само педери и хомосексуалци и није интенција тог Закона да се они заштите. Ми имамо случај сада да две трећине људи су на слободи, што има ја од свег срца желим. Дакле, немам предлог у супротном правцу да се они притворе, мада би некима било повољније овде, јер немају пара да дођу на аутобус, имали би три obroка овде. Али то је нека друга прича. Дакле, школски пример дискриминације ових људи који су у притвору, акценат бацам на моје брањенике. Дакле, ништа више, ништа мање него и ови остали, ако је била група, ако је извршено дело, утврдиће се и тако даље. Ја ћу само и са тим завршавам, да потенцирам, без обзира колико је то болно за све нас, посебно за мене, јер сам ја велики националиста, али надам се да то није страшно, нећете ми замерити, да то Хрватска држава сјајно ради и одрађује, они процесуирају, али су сви на слободи и сваког септембра у текућој години дођу, појаве се, добар дан, пропрати штампа и они су за оне газде које су и њихове и наше, исто у Европској заједници, дакле чисти, води се поступак. Зар ћете дозволити да Вам човек умро овде на оптуженичкој клупи? Мислим, да је то срамота, за све, а посебно и не треба бежати од те одговорности. Молим Вас, ја повлачим све оно што сам рекао данас и што мислим, нећу ни да мислим више, јер и то је изгледа забрањено, ако сада донесете одлуку и исправите ову неправду, јер су на издржавању казне, а не у притвору. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужилац да се изјасни.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја сам поднео предлог за пуштање из притвора мог клијента, тако да нећу да Вас замарам сада неком причом, тамо сам навео разлоге, па молим да и о њима одлучујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја остајем при ономе о чему сам се изјашњавао, односно о чему смо се изјаснили током ранијих предлога за укидање притвора, дакле суду на оцену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај доказни предлог о саслушању сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче сведока Дуловић, да Јован, ако сам добро разумео браниоца, тај сведок би требао да се изјашњава о нечему што му је неко лице, како рече, Еремија неки пренео у вези

његових сазнања о тим догађањима. Мислим да је сасвим логичније да прво саслушамо то лице, већ како ли се зове, на који се позива одбрана, па онда евентуално сведока Дуловића. За сада мислим да је предлог о саслушању тог сведока преурањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може се показати да након саслушања тог сведока нема потребе за саслушањем Дуловића. Зато мислим због приоритета овај предлога о саслушању сведока.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози адвоката Здравка Крстића и адвоката Градимира Налића за укидање притвора.

О предлогу браниоца оптуженог Миодрага Димитријевића, адвоката Миладина Живановића одлучиће КВ веће, обзиром да тај писмени поднесак није изнет већу пред претрес.

О доказном предлогу браниоца оптуженог Милана Радојчића, адвоката Градимира Налића, биће одлучено накнадно.

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи одређује у дане:

21. маја 2009. године, 22. маја 2009. године, 25. маја 2009. године, 26. маја 2009. године и 27. маја 2009. године, све са почетком у 9 часова и 30 минута.

- за 21. мај 2009. године одређује се саслушање сведока Емануела Филића, путем видеоконференцијске везе,*
- за 22. мај 2009. године наставак саслушања сведока Стјепана Пеулића и Викице Филић, такође путем видеоконференцијске везе.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова два сведока нису завршила сведочење у овој судници, с обзиром да су одбијали даље да сведоче а остали су незавршени њихови искази, па смо овај дан.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја се извињавам, судија, како може да остане тако судија незавршено. Мислим, то је сада стварно изигравање, значи ако су пристали да сведоче и сада кажу, нећемо више да уђемо више у судницу и да их ми саслушавамо путем видеолинка, значи, ми смо ускраћени за сведочење са окривљенима. Значи, то је апсолутно по мени, мислим непримерено овој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је немоћно, ради се о страним држављанима. Једина могућност остаје видеолинк, ништа више. Ја не могу ни да их кажњавам, ни да их приводим ни било шта.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, ја потпуно разумем, Ви сте њих саслушали овде, они су рекли да неће више. Што бих ја њих сада саслушавао преко видеолинка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нису рекли неће више, него је тим сведоцима позлило, стигао је тужилац рецимо да поставља питања.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Позовите их да дођу опет, ако су дошли први пут, нека дођу поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желе више да дођу, овим путем да сведоче. Ради се о страним држављанима и једини пут које веће има, то је на овај начин. Ја немам другог начина.

- *за 25. мај 2009. године, сведок Ивица Филић, путем видеолинка,*
- *за 26. мај 2009. године путем видеолинка сведок Марко Грчанац, а*
- *за 27. мај 2009. године по службеној дужности одређује се саслушање сведока Јосипа Балића.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Балић ја мислим да је Служба за сведоке потврдила његов долазак, сада не знам сигурно, али мислим да ће доћи. Сви ови сведоци, значи одбијају да дођу у суд у Београд, ја сам раније већ читала по дописима и једини пут је овај начин.

Довршено у 18 часова и 36 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА